

"ڪانگاي ٺهوين"

تاهره قاسم ٺابادي (ٺاونگ)

۱۵ ي ٺيار ۲۰۲۲ چيرؤڪ

جادهي يگه، جيپ مدلخوار ٺه مان سه رهالڻيگ هه رچي ملهس (گه ردهنه)
 برپيدن و چوود، ڪمار جاده له به رهنگينه و سه ونز و پردار و درهخته، ڪ
 هووش له سه ر ٺايه م بهيدن و گاجار نوورمه ٺاسمان كهو، گاجار
 دارسان، پيچوخه م جادهگه ناوزگم بهيدهو خوار،
 مله ي (گه ردهنه ي) سه ختيگه و هه رچي وه رهو لرتگه چوود، دنيا له ٺير پاد
 بووده سوو گونوورٺيگ...

دلڻيگ ڪ بنوورمه خوار گه ردهنه ننياشتم، چرچي چييه ناوزگم، چمانڻيگ
 له ده مچه وه م دياره، ده سهيل گه رمي ده سم گريده ناو ده سي،

نوورسہ پیم و وەت رځد نه چوود ئی شوو فرە کارئ یهسه پووژئ
چه نچار لیره هاتوچوو کهیدا!

ناو چهود چشتیگ بق ک دلم قورس کرد و که متر رخم چی...

هیمن دهسه یلم ناو دهسه یلد جی وشک کردود.

وه تاسه وهو، جار جارئ نوورس مه پی،

سه رم نامه بان شانئ، جییگ له ئه وره ئه منتر ئه رام نه ق، هزار وشه
له ناو چه وه یلمان هاتن و چین.

بزه یگ نیشته بان لئوه یلمان...

گاجار شوو فره گه له ناو جامه ک جیپه گه نوورس وه پیمان و بزه خه نیییگ
کرد، وەت: به خته وەر بقن.

چمان بان گوونام بقیه م قشکه، گور گردم و سه رم خسمه خوار و
هاورپیم وەت سپاس خالوو گیان و تماشام کرد.

چه وه یل پرئه وینی هم دلم له رزان،

م عاشق سه فهرم، جاده و کویه و که ش، ئیره نگه دی چشتیگ که م نه ق
تن و جاده و ...

وه راسی ناو دلم سقر بق.

وای هوونکیگ پیچیا ده ناو ماشین و گیسه یلم شیوان.

وه پشت شیشه ی جیپه گه، چه وم که فته ئاوی بقچگیگ ک له ناو دار
گوم بق و کویه ی به رزیگ ک وه پشت ئابادییه گه بق، چمانیگ
نوورس مه وینه ی نه قاشیییگ،

هناسیگ له ناخه وه لکیشام ...

چه وه ری بقم تا بره سم پا له ماشین بارمه و خوار، ری دریژ و
پرپیچوخه میگ بق، ئه مان دلچه سب!

شووفر وەت: ره سیمن ئه زیزه یل خالوو،

یه یئان چه وه یلمان له ناو چه و یه ک گریه خوارد، م ک وه ئه و چه وه یل
هه سه لی تنه تیر نیه وم، ئه مانئ چمان ئه ق که می په شیو بق.

خه نسّم، وه تم پا باريمه و؟!

وه ت: ئا چماننگ وه په رتخ رښيمان ره سيمن، بچيم خودايا وه نميد
خوه د...

پا نامه بان ركاو جيب و تماشاي

ده ورووهرم كردم، هه رچي وه په ننگينبيي بوشم كه مه. وه لي راسي
بوشم

گووשהي له به هه يشت له يره بؤ

كه ميگ هه ست قه ريبی كردم،

چمان هه م له روخسارم ديار بؤ،

ده سم گرد و وه ت خاسي؟

وه تم: خاسم هؤچ نييه كه ميگ سه رم گيژه

چه مه دان (جان تاي) ده لنگه گان و كه مي هؤرده چشت داشتيم هاورديمانه
خوار و كه فتيمنه و رښ، رښ ئه و ماله ك تواسيم بچيم خه رښين بؤ و
كوچگين و رښ ماشين نهؤ، قه يليگ پياده ره وي داشت، مه ردم ئاواي و
مناله يل يه جووريگ نوورسنة پيمان، برښ له لييان وه لمانا هاورښ بؤن
و وه گهرد يه يك قسيه كردن و فچاننه بن گووش يه ك و گاجاريش
خه نسن، له خوه شالي ئه وان بزه خه نه ي نيشته بان ليوم.

وه ماله زقينه ي خه رگيني وه لي باسه فايگ ك چوارده وري باخ و گول
بؤ ره سيمن، ناو هه وشه گه ي پر له گول و گژوگيا بؤ ك ئه راي
خوه يان سه ونز كردون له و چوولييه ژيان، چهن دار گه وراي هه نجير و
گرده كانيش له ولاتره بؤن ك لانه ي چهن په له وهر بؤ.

چهن پله خوارد و وه رتارمه ي بؤچگ خنجومنجيگيش له نواي ماله گه
بؤ، چمان نوورسمة فيلمينگ، له پای پله گان ئابادييه گه ديار بؤ و چهن
هاوسايش له ولاترمان بؤن ك له ناو هه وشه گاننيان پر له دار بؤ.

كليل خسيمنه ده ره گه ي و چيمنه و ناو،

ناوی وهیه کا کهفت قد و ته پوتووز بان ئه سپاوهگان گردقد، گووشه ی له
دهروه چه گه واز بق و گژه ی وا ناو ماله گه پیچیا، جار جاریگیش
جیره یگیش کرد!

وهلی دنج و دلنشین بق.

شاهو و تماشای پرپر سیاریگ کرده پیم و وهت: وه دلد ههس؟

وهتم: فه ره دنجه، بایهس دهسی باریمه سه روگووشی، بووده مال
رهنگینیگ... ساک و چه مه دانه گان دانایمن و گولیگ جی پییا کردیم و
نیشتم تا شه که تیمان ده رچوود، داشتیم وه دهوروهر ئتاقه گه نوورسم
ک دیم ته فه دریا له ده ره گه، وهتم کییه؟

دهنگ منال نازاریگ ها

چیته دهه دهر دیم کورپیک ک شه قوشوال کوردی کرد قد وه،
وساقد وه پاوه و فلاسکیگ چای و قهن و مه قرژ و خورما له ناو دهسی
بق، ئه را ئیمه هاوردقد،

لهلی ده سخوهشی کردم وهتم ناود چوهس؟

وهت: ئامه دم، ئیوه مه ئه لم (مامووسا) تازه ی ئیمه یین؟ وهتم م نه وهلی
ئه و ئاقاسه!

تماشامان کرد و بزهیگ نیشته بان لیوی سلامی کرد وهت: خوهش
هاتینه، ئه گهر کاریگ داشتین وه خوهم بقشن.

نام خودا پیاییگ بق ئه رای خوهی، وهتم وه بان چهو، سپاس نازاره گه م

د پیاله چای رشانم، شه که تی ناو ری چمان وهل ئه و پیاله چایه له
گیانمان ده رچی...

دهروه چ ناو ژووره گه وه ره و باخچه ی خنجومنجی وا بق، بو وه قرات
گوله یل هووش له سه رم برد.

چمانیگ بقمه په پوله یگ و وه که یفیگه و نووریمه گوله گانه و.

دهسنگ وه يهواش له ناوقهيم ههلقه بق و چو داگيركه ر تهمام گيانم
داگيرى بق، تهقهلايگ ئهراى ده رچين نياشتم!

دنياى م له باوشد جى گرد و ههوهجه وه هقچچشتى نهق.

تهپوتووز فهريگ نيشتوده بان مقيهيل خاو شاهوو، بزهيگ نيشته بان
ليوم،

وهت: چوهس خهنيدارم؟! !

وهتم: نه، فهرهيش ئهزیزه و بقده، پيرى چهنى وهپيد تى.

ئهويش چماننگ له خوداي بق و كه مى چييه خوديا و وهت: ئهنق چوه
زاوا وهى جوانييه ئهراى كى بوود؟

پيشت چهويگ ئهراى نازك كردم و وهتم :

كهس وه دوو خودى نيهقشى ترش.

تا چهنى هه ئهق وهت و م وهتم، دى لهبه خه نسيم ئاو له چهومان هاته
رييهو.

ناومالهگه دامه زرانيم و پهردهگان خسيم،

فه رشهگان ولاوهو كرديمن و چه ن سه رين له سقكى نزيك سماوهرگه
فه ره رهنگينه و بقده، منسه ماله سونه تيبهگان ك له ناو وينهگان دقم.

جى خواهشنگ ئهرا د دلداده بق ك رى فهريگ ئهراى وهيه كه وبقنيان
هاتقن.

سماوهرهگه دهم دام و ئاوهرهگه هاتهو كول.

چاييگ دهم كردم.

د پياله چاي خواهشپرنگ رشانم، خورما و مهقژ و كوليچه و... نامه لاي
سينييهگه، گول رهنگيننگ له ناو باخچه چنيم و بووى كردم و دانامه
لاى سينييهگه، دى چشتى كه م نهق ئهراى گهپوگور.

سيني چايهگه نامه زهق و نيشتمه لاي شاهوو، كتاوى له دهسى بق،
لاوردمهى و وهتم: چ وهخت كتاو خوهنينه؟! وه ئه و چهويله ك تاسه
نوورسن وهپنيان رووژيگ تهمام ئاواتم بق، نوورى وهپيم، دهس خسه

دهور ملم وهت: داشتتم تماشای کردم بزائم چهنی گویه ریاس تا دوس بکهمه پی، وهناو چه وهيلم ئیرهنگه لاهمه می.

تهقه می خوارده دهره گه، که سی نییاشتیم بای!

دهره گه دامه و، دیم ئامه د و خوهیشک گهوراتر له خوهی هانه پشت دهره گه، سلام و ئه هوالپرسیگ کردیم و دیم ئه پامان شام هاوردنه.

وهتم: رازی وه زامه تدان نه قومه، مه منونم .

خوهیشک گهورای ئامه د ک دویا جار زانسم ناوی مه ریه مه، وهت: ئیوه تازه رهسینه و شه که تین، دالگم ئه پادان شام درس کردییه، ئمیدوارم له تامی خوهشدان باید.

فهره وهلییان ده سخوهشی کردم و خولکییان کردم بانه و ناو ک وهتن دیروهخته و جار ترهک تیهیم و مالوایی کردن و چین.

بوو خوهشی داشت، دهری دامه و خوهرشت سه ونزی و برنج، (یه ییان که فتمه وه قور دالگم، ئمروو له به دهرگیر دامه زرانن مال بقم ک له ه قورم نه ق هوالتیان بپرسم).

ئه وسا زانسم چهنی ورسییمه.

دهوری، قاچخ، پاچ ئاو و لیوان نامه ناو مه ژمه و شاهوو چریم تا وهیه که و نان شه و مان بخوهیم.

دهس دالگ ئامه د خوهش فهره تامدار بق و خوهم هه وه ه قورم نه ق شام نه یریم!

یه کمین شه و ژیان هاوبه شمان وه په رتخ رهسی له جییگ دقرتر له خه یاله گانم، وه تیرهیل سه خف نووریم، خه و ئه و بان چهوم نات، فهرهیش شه که ت بقم، وهلی ئمروو پرووژینگ جیاوز بق ئه پرای م، شاهوو له خه و خوهشی بق، دهنگ هه ناسه می ئارامم کرد، چهوم نوقانم تا خه و مه و بوهدین، نیه زانم سات چهن چهوم چوده خه و.

خوهر چو میمان وهختشناسینگ

تهقه دا له دهره چه گه و ئارام له ژوور ئتاقه گه پا داکیشاد و گیسه ییل هولی شانی کرد.

گهرمای وجودی گیان و پروه ئیمه‌یش تازه و کرد.

خاونمال بقم و دهوران چشت ناماده تهمام بقد، خوهم بایهس
هه‌لسیاتام و سماوهره‌گه دهم بییاتام، چای درس بکردام و شاهوویس
بایهس بچیاتاد نان تازه‌یگ باورداد.

له‌ناکاو که‌فتمه و هقر دالگم ک وه میره‌بانى و نشق هه‌رپووژ ئه‌ی
کاره‌یله کرد و م وه‌هر چه‌وم نات!

ئیره‌نگه دی له‌یره خوهم بایهس مالدارى بکردام و ژیانم وه‌پیه‌و
بوردام، قردگی سه‌ختم بق.

پووژه‌یل یه‌کم ژیان هاوبه‌شمان پر له ده‌سکه‌فته‌یل ره‌نگین بق،
هه‌رچه‌ن کار و پرچوپاککردن ناومال و باخچه‌و ... داشتیم، ئه‌مان
وه‌یه‌که‌وب‌قنمان هه‌ست خوه‌شیگ داوده ژیانمان، ئه‌وین له
گووشه‌وه‌گووشه‌ی مال بقچگ و ساده‌مان واری.

چمانیگ له‌س‌ق‌کیگ وه‌ به‌ه‌یشت ژیانم و چشتی که‌موکه‌سر نه‌ق ئه‌رام،
وه‌لای شاهوو بقن کولچشت ئه‌رام بی‌ره‌نگه‌و کردود.

شاهوو فه‌ره‌ ئارام و هه‌نینه، ئه‌وه‌لجاریگ ک دیمه‌ی فه‌ره وه‌ دل‌م نیشت،
کورپگ بالابه‌رز و پروشنچه‌و، پرچ له‌خت و خاوی، گاجاریگ تا بان
برقیه‌یلی هات و جوانتریه‌و کرد، بانتر له‌ جوانییی، دل میره‌بان و
خ‌قنکه‌رمی بق ک م شیفته‌ی خوه‌ی کرد تا دنیام بووده شاهوو.

شاهوویس ده‌سه‌که‌می له‌ م نییاشت. د‌لداده بقمن و هزار گیچه‌ل!

ئه‌مان ه‌ق‌ گیچه‌لی مانا نییاشت ئه‌رامان، ته‌نیا وه‌یه‌که‌وب‌قن ئه‌رامان
هه‌مییه‌ت داشت و ئه‌وینمان.

ئو پروژه ه‌ق‌چوه‌خت له‌ ه‌ق‌رم نیه‌چوود، کاتیگ ک ئه‌رای یه‌کمین جار
شاهوو دیم، خوارزاگه‌م ره‌سانمه مه‌درسه‌ و مودیر مه‌درسه‌گه پای
کرده یه‌ی که‌لاشه‌و ک ئه‌را دیر هاتیده و ماموسا کلاسی ده‌س وه‌پی
کردییه و دیره و قه‌یلیگ ئله‌وبله!

وه‌تم خوه‌م چم له‌ ماموسای داوای لی‌وردن و به‌خشین که‌م و ئه‌رای
شرووقه‌ دهم و ئ‌ق‌شم ک چ‌ق دیر هاتییه، وه‌ هر به‌دبه‌ختییگ بق له
ده‌س مودیر ده‌رچیمن و دام له‌ ده‌ر کلاسه‌گه و له‌ناو دل‌ه وه‌
خودا‌خودام بق ماموسا چ‌ق مودیر به‌دئه‌خلاق و قینه‌و نه‌ودن تا وه‌لای

خوارزاگه م سهرم نهوده خوار، ئمید دهسم جه پان وهت میمگه که می
رخم چوود، وهتم رخد نه چوود خوهم ههم.

دیم ئاخهی ماموسا دهره گه وا کرد و وهت بفرمان، منیش سلامی
کردم و وهتم ئمید خوارزاهه و دالگی نه خوه شه، خوهم هاوردمه سهی و
بوه خشین دیریش بویه.

ئه قییش وه ر ق خوه شیگ ئمید کل کرده ناو کلاس و وهت بفرما قهی
نیه که ی،

منیش ده سخوه شیگ له لی کردم و چیم.

وه خوهم وهتم: ئهی مودیره ئه پاره یوا کرد؟ ماموسا گه یان فره خاس
بوک!

بایه س بچیا تامه سهر کار، سوار ماشین بقم و چیم، وه لی گاجار
شیوهی ماموستا هاته وهر چه وم و خوه میس نه زانسم ئه پاره چمانیگ
یه کمجار بو پای یا ماموستایگ دقم؟!

ره سیمه سهر کارم، له به کار داشتم کولی له ه قرم چی، نه خوه شه یل
فرهیگ چه وه ری بقم تا مداوا بوون و م وه خاتر خوه شکه گه م
ساتیگ مره خه سی گردقم.

وه ئترام هه لسان و سلامم کردن، منیش وه خوه شر قی و لامی یان دام
و چیمه ناو ئتاقه گه م تا وه نه وهت بقمه یان.

له دویا جاریگ ک ماموستا دقم قهه مانگی چ قودن و دی له ه قرم
نهمه ن قود تا گووشییه گه م زهنگ خوارد دیم خوه شکه گه مه ک ئ قوشیدن
بچووه مه دره سهی ئمید، خوهم وه مدوو داشتن منال ب قچگ نیه ته قهنم
و زامه تی بکیش، منیش وهتم باشه وه بان چه و کاره گانم ریکوراس
کردم و چیم.

مودیر و ئه ود قیای ماموستایل هاتن و قسیه کردن له باوهت مناله یل و
گیچه له یل دهرسی و ئه خلاقی.

چه وم که فت له ماموستای ئمید ک ئارام نیشت قود و گووش داده
قسیه گان و تا مودیر چربییهی و وهت ئیوه یس بان و هه رچی ههس
وه گهرد بنه ماله ی مناله گانا بنه نه مه یان و قسیه یلدان بکن.

ماموستا ک ئهوسا زانسم ناوی

شاهووه، وه کهلام دلنشینیگه و سلام و ئههوالپرسی کرد و قسیهیل
خوهی دهس وهپن کرد و منیش وه تهمام وجوومه و گوش دام،
زانسم یه چهن ساله له جیهیلینگ ک مهروومن و له دهسرهس نییه
دهرس داس و فهره ئهرا منالهیل زامهت کیشاس، ئمسالیس وه خاتر
رفاقهتیگ ک ئهول مودیر داشتیه لهیره وساس.

دیار بۆ فهره باهووشه و ئهگهر بتواساد ئیرهنگه بایهس له زانکوو
دهرس بییاتاد و. ...

وهگشتی ماموسای دلسوزیگ بۆ و وه فکر منالهیل.

م له مه بهست جه له سهی ئه و پرووژه هۆچ نه رسیمه و تهمام فکر و
خه یالم چیه لای ماموستا و که سایه تییه.

له ئاخریشه و هتن: ههرکه توهنی کاری ئهرا منالهیل مه درسه بکهی
بۆشید.

منیش وه تم توهنم بام و منالهیل ویزیت بکه م و ئهرا سلامه تییهان کاری
بکهیم. ئهوانیش له لی ئستقبال کردن و هتن خه وهردان کهیم.

هاتنوجین وه مه درسه و دیین ماموستا شاهوو، ئادرنالین خۆنم برده و
بان و رپه ی قه لیم چی ئه رای هزار.

ئه قییش چمانیگ له یوا بۆ، گاجار خوهی له لیم شارده و تا رکیان
دلوده سی نه قنم.

چهن پرووژینگ ویزیت منالهیل تۆل کیشاد و م دلم نه تواس هه تهمام
بوود، وه لی پرووژ ئاخیر بۆ و کارم وه په رتخ رهس قود.

مودیریش فهره له لیم دهس خوهشی کرد و و ئارزوو هه لکه فتنه یل خاس
ئه پام کرد.

ماموسا شاهوویس ته شه کور کردن و کارت ویزیتیم تواسن ک ئه گهر
منال نه خوهشی له بنه ماله ی که مده سی بۆ وه پیم بناسنی تا کوومه ک و
مداوای بکهیم.

مالاوايی قهریبینگ بق و چمانینگ بهشی له دلم له وره مهنه جییهو.

دی نه تۆهنسم بنوورم وه ناو چهو شاهوو، نه که ی چهوم راز ناو دلم بهیده ئاوا.

زق خوهم رهسانمه ماشین.

له ناو ماشین له نا کاو خوړه ی ئه سرم ده مچهوم گردهو وهر و له وره چیم.

گاجار چیمه شوون ئمید و وسام تا مامووستا شاهوو بچوود و له دۆرهو تماشای بکه م، هال دلم گهنجوور گریاقدن و وه مانای راسگانی ئه ویندار بقم.

یه پروژ هه رچی وسام مامووستا نات و یه جووریگ دلم هه ول کرد و نه زانسم چوه بکه م، تواسم وه ده سپیچگیگه و بچم له مودیر هوالی بپرسم ک دیم دهس ئمید گردییه وهره و لای م تیه ن! خوهم جه موجود کردم و له خوه شالی نه زانسم چوه بکه م، هاتن و سلاموئه له یک گهرمیگ وهل یه کا کردیم. چمان ئه قییش فهره دلتنگ بق، وه لی ئه را هۆچ نه وه ت؟ نیه زانم!

وه تم بفرمان تا بره سنمه دان، ئه قییش سوار بقن و له ناو ماشین بیجگه قسیه ی ئادی چشتیگ نه وه ت و منیش ههر له رقیم نات تماشای بکه م، وه لی هه یه ک دۆمه ی دنیا یگ بایه خ بق ئه رام.

ترم ئاخو زانکوو بقم، له و لایش کار له نه خوه شخانه و کلاسه یل ئه مه لی.

سه رم فهره شلخ بق، لیمه و خوه ش بق بچمه جییبگ ک ئارام بوود و له ی هه مگه ئسترس و دله راوه کییه دۆرهو بووم، وه لی جار ی پاوه ن ئیره قم و بایه س بسازیاتام.

وه پله گان هاتمه و خواری و له دووسه گانم مالاوايی کردم.

چه ن کتاو له کتاو خانه ی زانکوو وه ئامانه ت سه نم، تماشایان کردم قورسی خوهران له قورسی مه تالبی فهره تر بق!

سوویچ خصمه ماشین و له ناو جامه ک خوه م نووریم له نا کاو دلم تواس بچمه شوون ئمید، هه لبه ت وه خوه م ک دروو نه تۆهنسم بقوشم.

وهخاتر شاهوو بق، قه یلینگه بیخه وهر له لی بقم.

زهنگ دامه سیما و وهتم خوهم چمه شوون ئمید، خوهده نو.

ئه قییش له خودای بق و گووشی قت کرد.

دقیای ئه و پروژ نه خوهشخانه وهلییا هاوکه لام نه قوم دی .

"چه نی چ قوم و له دقره و دومه ی"

دوو سی مانگی بق!

نوورسمه وینه ی ناو گووشییه گه م، چمان ئه قییش تماشام کرد.

وه راسی لیوه بقم خه نییم وه خوهم هات.

مناله یل و بنه ماله یان و مامووسایل چین،

ئمید وه شه که شه ک کیف گه و رایگ خس قده کوولئ و هات، سوار بق

وهت: سالاام میمگه گیان و دهس خسه ملم و ماچم کرد، منیش له

باوشم گردمه ی،

جیگیر بق له بان سه نده لی و که مه ربه نه گه ی به ساد و وهت: نیه که فیده و

پئ؟

م ک هیمان چه وم له دهر مه دره سه بق، وهتم: هه مره چیمن.

بابامه دره سه، دهر مه ربه سه گه به ساد و شاهوو نات!

ئمید: میمی ئرا نیه چیمن؟

وهتم: چ خه وهر له مامووسا شاهوو؟

وهت: مامووسا شاهووو! وهتم: ئا!

وهت یه دوو سی مانگ ههس لهیره چیه!

ماقمه و برد، وهت: میمگه چوه بق؟

وهتم: هقچ، چق ئه رام نه وهتی شاهوو لهیره چیه؟

ئمید: بایهس بوه تام؟

وهتم: بچیم ئه راد به سته نی بسینم، دالگد نگران بوود.

له دهر مالتيان پيادهى كردم و هه رچى سيما خولكم كرد، نه چيمه و ناو.
فهره له دهس شاهوو دلگير بقم، هه زهنگى، مالاوايىنگ!

هه له يوا!

له وهر خوه مه و قسيه كردم و گيرسم، نيه زانم هه چو رانه ندگى كردم، له
پشت چراخ قرمز، نايه مه يل ناو ماشين كمارى تماشام كردن و وهل يه كا
قسيه كردن.

ئه رام گرنگ نهو، ته نيا چشتىنگ ك گرنگ بو شاهوو بو ك له يره چو دا!
دل نه تواس كه سى بقم، جواو تليفونىنگ بنيه م.

خوه شم هات بچمه شوون ناديارى.

زهنگ دامه شهونم وهتم بچم ئه راي لاي ئه و.

زهنگ دامه پى، دويى چهن بووق، تواسم قت بكم ك وهت ئه له و:
سروه؟

بخزى قوريم گردود، ئه و كه م تا فهره خوه ر له ليم داشت، دجاره وهت:
سروه!

وهتم هايدة كوو؟

خاسم تواسم بامه لاد.

وهت: وهل به هرام هاتمه سه مال باوگى.

ناو دهمم وشكه و بو و وهتم خوهش بقم، دوياجار زهنگ دهم.

هه رچى وهت تيه مه و، چوه بويه؟ وهتم هچ كه مى دلتهنگ بقم.

قت كردم.

دالگم له پشت خهت بو، ولام دام

وهت: ته سادف كرديده؟

نه دالگه، كه مى سه رم ژان كه يدن، له پسا تيه م.

وه زوور قولاخ بيگيانم له ماشين هاوردمه خوار.

کتاوهگان چمان دهمپاسگانی وهلیم کردن، ئەوانیش هاوردمه خوار،
چمان مهجبوور بقم.

وهقیننگه و دهر ماشینهگه کوتامه یه کا و دالگم له پشت دهر وهچهگه دیم
ک نوورییه پیم.

قردگی خوهم جهمه و کردم و چیمه و ناو، وهدو هاته و نوام و وهت
سروه؟

وهتم دالگه خاسم، سهرم ژان که ی که می. په شیو مهو، چشتی نیه خوهم،
چم دووش گرم.

وهتننگه و له پلهگان چیمه و بان و دهر ئتاخهگه بهسام، چو ئاوار پمیا!
پشتم ئەو دهر بق و له شوون خوهم زرانیم له باوش کردم و ئاو چه و
و لۆتم یه که و گرد.

دالگم له پشت دهر وه دلنگه رانییه و چریه م، سروه گیان، دهردد له گیانم
چوه بقیه؟

سروه؟

وهتم دویاجار ئەراد ئقشم، توام بچم دووش بگرم.

وه دهلنگه گانمه و چیمه ژیر ئاوهگه و تا دلّم تواس گیرسم.

وه همید یه ک شاهوو ها له ی شاره و

گاجار له دقره و دقنمه ی، دلخوهش بقم.

کتاوهگانم تماشام کردن، گولهیل ناو گولدانهگه میش کز بقن، خوهشم
نات خوهم بقنم، پارچه ی خسمه بان جامه ک ئتاخهگه م، دالگم ئەرام نان
هاوردود!

خوهم خسمه بان تهختهگه م و خوهم له ژیر په تووگه شاردمه و، نیه زانم
چو خهوم بردودهو.

شهوا هاتود، دالگم دس کیشا له بان سهرم و چریه م، لیوانینگ ئاوقهن
له دهسی بق و بوو گولاو و بهارنارنج دادن.

وه زوور نیشانه م و ئەو لیوانه دا له خوهردم.

وہت نیہتوای تاریف بکہید ئہرام؟

وہتم: بیلہی پرووژینگ ئہراد ئقشمہی، ماچم کرد و چی و بہرق
ئتاخہگہیش کوشانہو.

ئہو شہوہ ہەر سہروپا کردم، چرتی وہ زوور دام.

نیہزانم خوہر وہ چ دلخوہشییگ ہەر پرووژ ہہلات، کی ئقہورہ دووسی
داشت و چہوہرپیئی بق!

دقیای ئہو پرووژہ وہ خاتر دالگم نان خواردم. بیئدہنگہو بقم، دلنازک و
ئرمس میمان چہوہیلیم بق.

وہ زوور خہنسم، دلئم ئہرای دالگم سزیادن.

چق لہیلای بیمہجنوون وہپیم ہاتقد،

تہنیا جواویگ وہ گشتی وہتم یہ بق ک دہرسہگانم سہختن و کارم
فہرس. خوہم لہ گشتی شاردمہو!

یہپرووژ چیمہ مہدہرسہی ئمید، ئہوسا وہتن شاہوو دووس مودیرہ.

مودیر ک دیبہم ہہوالپرسی گہرمیگ کرد و دجارہ لہباوہت پارہکہ ک
ہاتقم ئہرای ویزیت منالہیل دہسخوہشی لیم کرد،

ہہوال شاہوو پرسیم، ئاودارچی چای و میوہ دانادہ بان میز و لہورہ
چی.

مودیر وہت: وہراس جیی فہرہ چوولہ،

خوہدانیش خاستر لہ م ناسینہی، چہنی دلئ گہوراس، چییہ ئہرای
ئاوایی فلان ناوچہ!

مہئلہم ئہورہ خانمہ و وہ مدوو منال بقچگ لہ مرہخہسییہ.

شاہوویش وہت م چم، وہل ئہو ناوچہ ئاشنام، وہی ئاسانییہ ئہرایان
مہئلہم نیہچوود.

منیش قہبوول کردم، ئہقوییش چی.

بیخہوہر چی، ہہ تواسم ہوالئیان پیرسم.

له مودير مالئاوايى كردم.

ناو سالون چماننگ دهنگ شاهوو پيچياودن!

بيئاگا دهر كلاس کوتام، ههنای مهئهلم تازه دهر واز کرد، چماننگ ئاو
سهرد کردنه ملما.

خوهم نهشکانم و وهتم هاتمه ههوال دهرس ئمئيد بپرسم.

هقرهوهرييهيل فرهيگ ئهپام زنييهو بق، جى چوول شاهوو چهئى ديار
بق.

چو کهپوويگ سهرگردان وهپيم هاتود،

ئوستاد راهنهما قيرانه ملم وهت سرهوى سهعادهتى!

هايده كوره؟

يه ئه و پاياننامهسه ك م له ت توام؟

وه دل بيپام تهمام بهلگهگانم له ناوراسا دران و خسه بان سهرم،
قاهزهگان تاوان بيدهسهلاتى م دانهو.

ئوستاد: سره، ت له يوا بقود؟

تکايه بهوه خوهدا، قوتابى يه کم کلاسمى يه ئهرا له يوا وهپيد هاتتیه؟ م
سهدهسائيش بچوود نييلم بايدن دفاع و پاوهگهزدان لهى پاياننامهى
بيهازه بکيد.

خوم و خوهد بکيده تولهكى دهس گشتى!

وهتم: شهرمهندم ئوستاد گيان

دچاره تهقهلا كه م، سهرم خصمه خوار،

ئوستاد ئههمهدى وسياده نوام و دهس ناده ژير چناوکه م و وهت: م
چهوهرييم، جوورینگ وه قورسيگه و وهت ك دلّم چمان شيشه بق و
رشياد.

دقياى ئوستاد لاپهپهگان گردهو كردم و خصمه يانه گنالدانى، وهتم
شاهوو يه گشتى تاوان تنه ك م وه تالان چيم.

هه‌مید كه‌فته‌و شانم و وه‌لما قسیه كرد و تواس دل‌داریم به‌یدن.
 وسام، وه قه‌زینگه‌و نووریمه پئ و وه‌تم: لاچوو، له ده‌ورم مه‌وسیه،
 چشتی ئ‌قشم د‌قیاچار په‌نجیه‌یدن.
 نامه ده‌و و كیفه‌گه‌م خسه‌مه پشت سه‌نده‌لی و سه‌ر نامه بان فه‌رمان
 ماشین،
 ته‌قه له شیشه‌ی ماشین و سیاد، هه‌مید بق، ئاومه‌ده‌نیگ له‌ناو ده‌سی
 بق،
 وه‌ت: ه‌قچ نیه‌قشم، گوپی ئاو بخوه،
 ده‌سخو‌ه‌شی له‌لی كردم و ده‌ری چه‌كانم و ئه‌ق چی منیش وه‌ره‌و مال
 كه‌فتمه‌و پئ.
 شه‌ونم له مالمان نیشته‌ق‌د وهل دالگم گه‌پ دا، تا م دی هه‌لساد و منیش
 وه‌لیئا كه‌یفخو‌ه‌شی كردم.
 چیمه‌ ناو ئتاخه‌گه‌ی خوه‌م.
 دالگم ئه‌پامان چای هاورد.
 هه‌وال دالگئ پرسیم و وه‌ت فه‌ره تاریفی نییه.
 وه‌تم: خودا خوه‌ی شه‌فای به‌یدن.
 شه‌ونم وه‌ت: سروه فه‌ره ویرانی، دالگ و باوگد فه‌ره نگه‌راندن!
 وه‌تم: وه‌ده‌س خوه‌م نییه، یه‌یش گوزه‌ری.
 شه‌ونم: چه‌وم ئاو نیه‌خوه‌ی و خه‌نست.
 ده‌ر بال‌كونه‌گه‌ وا كردم، سروه‌ی خوه‌شی دا له‌ناو پ‌قیم.
 شه‌ونم: سروه! گیان.
 ئه‌پا زه‌نگئ یا په‌یامئ نیه‌یدن وه شاهوو؟
 زانی چوه‌س؟ نیه‌توام خوه‌م بخه‌مه‌و ه‌قر كه‌سی ك هه‌ له ه‌قرئ نه‌ومه،
 ئه‌ق وهل منا قه‌ولوقه‌راری نییاشتییه، هاتی كه‌سی دووس داشت‌ق‌د،

نیه توام ئیرهنگه فکر بکهی کارئ کردمه چه وه پئی جواوئیم تا
ئه زاووئژدان داشتوود!

شهونم: وهت ئمجا بنیش تا گیسه یلد چو دگانه یلد چه رمییه و بوود.

وهتم: جارئ سه رقال پایاننامه.

شهونم: چشتئ بوشم!

بزهی بییرهنگئ دام و وهتم بوش بزائم!

وهت جواو ههمید چوه بییهم ئه ق خاترد تواید.

ههمید، ههمید کییه؟

شهونم: ئیرهنگه ههمید یاسمی نیه ناسئ؟

ئه ق! ماقمه و برد!

شهونم: م چوه مه، چهن جاره له لیم تواید وهگه ردد قسیه بکه م و وهختئ

بنه یدن تا وهلدا بوشئ.

تا کهی تواید چه وه پئی شاهوو بقدن؟

زانی یه قهه سالیگه چئیه!

ئه ری زانم ده مانگه له لی بیخه وهرم.

جواوم نهس، ته مام.

شهونم هه لساد و وهت: باشهه، ههرچئ ت بوشئ، له باوش گردهم و

وهت نزیک دوایه گان دالگمه.

سلامم وه پئی برهسن، پروژئ تیهم سه ر ده مه و پئی.

مالئاوا.

ئاخرهیل تاوسان بق وای داخی دا له ناو رقیم، بانچه وییه گه م نامه بان

سه رم تا گولینگ له و منال سه رچواررا، بسینم

ههر وهخت دیه م وهت: "خوش بحال عشقت"

له دلّه و وهتم عشق چوه!

هه رپوډ شاهوو چو شوون زامنگ ک له گيان مينيد، هاورپيم بق،
بقده به شى له گيانم!

ئه گهر له يوا خوه نه خه له تانا تام نه تونه سم تا قهت بارم و درسم
بخوهم.

ژيانى رپى خوهى داشت، منيش کرانه شوون خوهى.

له ناو خزموقه وم و هاورپيه يل زانکوو، چه نجاريگ داواکه رم هات و وه
بوونهى دهرس په دييان کردم و دالگميش وهت تا ئيوه کاروباردان
بکين دهرسدانيش وه په رتخ په سى رپوله.

وهلى م ته نيا دلم له لاي شاهوو بق و هقچکس له دلم نه نيشت،
چماننگ لهى دنيا بيچگه ئه ق که سى وجود نياشت.

دچاره سه رم کردم نه ناو کتاوه گانم تا له هورمه و بچوود، وهلى مه گهر
بوود که سى له يوا دووس داشت و د و له خه يال د دنيايگ داشتوود، له
هوره و برد؟!

وينهى له ناو گووشيه گم ک له مه راسم خوارزاگم گردوم له شاهوو،
هزاران جار نوورپيمه پي، ئه سره يل دى تا قه تنيان تا ق بق و له چه وم
چو ئور وه هارى رشياده و خوار، له بان ته خته گم هه لايام، نه زانسم
چه نى گيرسمه و کهى خه وم بردييه سه و ک دالگم هات هه لسانم و وهت
خالوو و بنه مالهى هاتنه، به و ساتنگ له لايان بنيش، هه هوالد پرسن،
چه وم وا کردم نه تواسم بچم، وهلى تا قهت جه روبا س وهل دالگميش
نياشتم، چيمه وهر

جامه که گه، چه وم که فت له چه وه يل پفکرديايم، هالم به تر خراو بق،
که مى نارايش خوهم کردم و چه وم په ژيم تا که س نه زانى چه نى هالم
خه راوه.

ده لنگه يل نالشت کردم و ده سى کيشامه گيسه يل سيبه و شوورم.

له پله گان چيمه خوار و سلام و ئه هوالپرسى کردم ئه ولييانا و
خالووژنميش هه ر زاتهن ژن رقدووس و ميرهبان و زوانخوه شيگ بق،
وهلما گهرم گرد و نيمايش خوه شتپي کردود و بزهدى له بان ليوى جى
وشک کردود، ده س دامه خالوووزا و خالووميش و خوه شوبشى کردم و
نيشتمه لاي دالگم.

گه پ و گه پ تا خالووژنم وهت ولا قسيه يگ توام بکه م سروه گيان،
تکايه خاس گووش بته کن، خوده زانی چه نئ دووسد ديړم و ئه پرام
ئەزیزی و خه وەر له خالووډيش ديړی چه نینگ خاترد تواید،

نيمایش خو وهله یوا فهره خاترد تواید و ...

خوهم زانسم ئه را خوازمه نيم هاتنه و ناو چه و دالگم ک هم خالووم
فهره دووس داشت و هميش نيم و خالووژنم، فهره ئه ياق بق، وه
دلويگان پازی بق، گشت تماشای م کردن و منيش تماشای باوگم کردم
ک بقنم ئه و ره يی چوهس؟

چمانینگ مه به ستم زانس و وهت بيلا سروه فهره تر له ی بووته و فکر
بکه ی و هه له ی ساته و لام نييه يدن، م هناسی هه لکيشام وهتم ئه گهر
ئيجازه به ين فکره يلم بکه م جواو دهم، ئه وانيش هوق نه وهتن و دويای
نيمسات، له وره هه لسام و وه بوون تاقیکاريه يلم داوای ليبوردن کردم و
چيم.

ناومالگه له وهر چه وم گيژ خوارد و هالم خاس نه و.

ده سپيچگی ئه را جواو کردنيان نياشتم، هوق گيچه لي نياشت و ههر
جوورینگ ک بقشی لایق بق، مالودارایی، ئه خلاق، جوانی و بنه مالگه و
...

وه لي م دووس شاهوو داشتم!

دل م تواس زهنگ بييه مه شاهوو و وه لييا بقشم.

بقشم دنيا م بيړه نگه و بقيه!

خه نئ له ليوم بار کردنيه!

بقشم ...

شماره ی کردم وه لي نه توه نسیم و نه يشتم زهنگ بخوه ی.

ناو ئتاخه گه م بالکونی بق ک چه ن گولدان له ناوی ناوم و ههر پروژ
وه لييانا وهتم، له باوهت شاهوويش ئه پايان قسيه کردوم. ئيره نگه وسامه
تا که می هه ووا بخوهم. ئه وانيش کز هه لاتنه و نيه خه نن!

له بانا ديم خالوويانم چين سووار ماشين بقن.

له ئه و پووژه تا ئیرهنگه چهن پووژ چئیه و م هیمان بریار نییامه، چوه
ولامییان بهم!

هر چه وهری زهنگ شاهووم.

چمانینگ وهل یه کاهه رار داشتیمنه!

چ خه یال خامینگ!

چو لیوه گان وه پیم هاتییه، میژگم کار نیه که ی!

له ی گيرواگیره نیمایش هه زهنگ دهیدن. ئوشی بهو بچیمنه دهیشت
خری بخویم، کویهگ بچیم.

وهلدانا قسیه ی فهرهگ دیرم!

دلّم نات فیشتتر له یه دلّ نیما بشکید.

کور خاس و بامه هه به تیگ بق، وه ریژیگه و وهلما رهفتار کرد..

دهنگ بینز گووشیه گه م هات

دلّم نه تواس ولامی بییه م.

تاقت قسیه کردن وهل که سیگا نییاشتم،

دیم هه ولکه ر نییه و له ناو کیفه گه م دراوردمه ی، چمانینگ بهرق گرده م!
شماره ی شاهوو بق!

ئه له و: سلام سروه خانم خاسین؟

دهنگم رکی

ئه له و

دچاره تماشای گووشی کردم ناو و دهنگ شاهوو بق!

نه یشت هر ولامی بهم و یه یسه ر وهت!

دلّم تواس هه دهنگی هه ژنه وم!

وهتم: سلام ئاقا شاهوو، خاسم، ئیوه چونین؟

وهت منیش خاس ک نه، وهلی ئیرهنگه خاسم

ئەرا؟ چىشتى بۆيە؟

شاهوو: چەن جاره چمە سەر كارەگەدان، نىەسەدان؟

لە ئەو دووسدانە شەونم خانم پىرسىم وەتن يە چەن پووژە نىەت يەين و
چمان نەخوەشىن!

هايدنە تەيران؟

م خاسم!

چۆ بىخەوەر چىن و ئىرەنگە هاتىنە؟

خەوەر يىگە؟

وەت: خاسم، سىپاس. ئەرى هەق ها وە دەسدان، بايەس بوەخشىنەم ك
بىخەور چىمە و . . .

دلىنگە راندان بۆم.

مەنووون ك زەنگ داينە، خاسم، كەمى گىچەل دىرم و نەت وەنسەم بچمە
سەر كار،

ئىرەنگە بفرمان ئەگەر كارى هەس لە خزمەتدانم.

(وەلاى خوەم وەتم هاتى كار خوەى داشتوود، بۆنم چوہ تواید)

شاهوو قەيلىگ قسىەگەى منجانەو و وەت:

نە تواسم وەلدانا قسىە بکەم، ئەگەر وەخت داشتوون بۆنمەدان، ئەوسا
قسىە بکەم لەيوا سەختەم.

وەلىيا قەرارى نام ئەراى چوار ئىوارە.

ئەو كافىشاپ ناو خىياوان هافزە، زانين هاکوو؟

وەتم: ئەرى بەلەيم، وەت: تا سات ترەك هامە ئەورە

خوداھافزىيىگ كردم و چىم گورجەو بووم.

لەپسا دەلىنگەگان دامە يەكا و فكرم هزار پى چى!

يانى تواس چوہ بۆشى!

دلّ تواس رهنگينترين دهلنگم له وهر بکه، نه زانسم کامييان رهنگينه تا
ئاخري يه کيگييان هه لويژانم و شاليگيش دامه دور ملمه و، له ناو
جامه که گه نوورسمه خوه، وه دلّ بق

که فتمه و ري تا بزنام چوه تواید ئه رام بقوشی!

له ناو ريئيش فکرهيل جووراوه جوور هاته ناو ميژگم، يهيجار خوه شاله و
بقم و يهيجاريش په شيو.

ياني يه خه و نييه، خودا دهنگم هه ژنه فتييه!

بايه س خوه نه شکاناتام، مه گهر بوود دقيای ئی هه مگه چه وه ريئيه!

ئاخ شاهوو!

چه ئی له بهين چقم، وهلی چه وهيلم برق دان، تواسم باله و بگرم.

له جي چوولئ پارک کردم و دجاره وه ناو جامهک ماشينه گه نوورپيمه
خوه و چيم،

له ناو کافيشاپ له گوشه ی ديم شاهوو چه وه ريئيمه و تماشای ساته گه ی
بان دهسی که ی، تماشای سات گوشيه گه م کردم، هيّمان وهخت مه نييه
و دير نه کردم، ئه مان ئه ق زقترهک هات قدن، چماننگ مه بهستی گرنگ و
هه مييه تدار بقا!

شاخه گوليگ له منال گولفرووشی له سهر

چراقرمز سه ن قم له ناو دهسم چه وه ري دهسيل شاهوو بقا وهت:
بسین خانم ئه را ئه ويند بسین، منيش يه کيگييان هه لويژانم ئه را ئه وينم!

له دم دهر وسام و وه چه و فيري کردم،

شاهوو له و بانه نيشت قود، وه ته مسقه و نوورپيمه بي!

چه وهيلم چه ئی بيقرار بقن.

يه کئ له کارگه رهيل کافيشاپه گه هاته و وهر و وهت: خانم هالدان خاسه؟

به لي سپاس، هاتمه و خوه، دقيای چهن مانگ بزهی شیرنی نيشته بان
ليوم.

لهلای میزه‌گه و سام و سلامی کردم، ئەو چمای له دنیای تره‌ک سه‌یر کرد، خوهی جه‌موجوور کرد و له‌وهر پام هه‌لساد و جواو سلامم داد و خولکم کرد تا بنیشم، منیش ئەو لق گول ئەوینه دامه پئ، چه‌وه‌یلئ خهنس و ته‌شه‌کور کرد و وهت ئەرک منه، سپاس

وهتم: من و ئیوه نه‌یرئد.

ته‌مام مات شاهوو ب‌قم، خوه‌زییه‌و ئەگه‌ر خوه‌ بیلن هه‌له‌یوا بخه‌فم، تا قیيامه‌ت!

وهت: خاهش که‌م بفرمان.

نیشتم و شاهوو سفارش قه‌هوه و که‌یک دا و م چه‌وه‌پئ یه ب‌قم ده‌م بچه‌کنئ و ئە‌رام قسیه بکه‌ی.

که‌میگ هه‌والپرسی کرد و منه‌ی وشه‌ی کرد تا سه‌ر قسیه وا بکه‌ید، وهتم: م چه‌وه‌پئیم بفرمان، سه‌رتاپام گووشه!

پیک دیار ب‌ق ده‌سی که‌می له‌رزی و ده‌نگیشئ ک‌ر خس، وهت م فه‌ره وهخته توام وه‌لدانا قسیه بکه‌م، تماشای کردم، چه‌وه‌یلیمان له‌یه‌ک گریه‌ خوارد و چه‌و خوه‌ی دزییه‌و و سه‌ر خسه‌ خوار و وهت: توام له‌باوه‌ت خوه‌مان قسیه بکه‌م.

وهتن ئی قسیه فه‌ره ئە‌رام سه‌خته نیه‌زانم چ‌ق شروو بکه‌م، نیه‌زانم جواودان چوه‌س، وه‌لئ بایه‌س وه‌پیدان ب‌قشم چه‌نئ خاتردان توام و ره‌فتار و ئە‌خلاقدان فه‌ره وه‌ دل‌مه و ئە‌گه‌ر ئیوه‌یش م قه‌بوول داشت‌قن، تا ئاخ‌ر ژیانم هاو‌پئیم ب‌قن، هه‌رچه‌ن ژیانم فه‌ره ره‌هه‌ت و پ‌ر له‌ خوه‌شیه‌یل دیاری نییه، ئە‌مان ته‌مام گیان و پ‌روه‌م تا ئە‌و پ‌ووژه‌ ک بووم، ته‌نیا ئە‌رای ئیوه‌س و ...

ته‌مام ئە‌و کاته‌ بئده‌نگ وه‌ قسیه‌یلئ گوش ته‌کانم تا قسیه‌ی وه‌ په‌رتخ ره‌سی، سه‌ر هئز داد و تماشای ناو چه‌وه‌یلیم کرد تا جواوم ب‌قنئده‌و!

ئه‌سر بیتاقه‌تیگ له‌ گووشه‌ی چه‌وم هاته‌ خوار، چه‌وه‌یلئ پ‌ر له‌ شه‌پووله‌یل نا‌ارام ب‌قن.

شاهوو...

وہت: م خاس نیہ زانم قسیہ گان برہ ژنم و تاموخوایان بکہم، دہرکول
ٹایہم کہ مقسیہ یگم و ہہ تواسم ٹہ و چشتہ و ک ہا ناخم ٹہ رادان و ہ
زوان بارم، نیہ زانم چہ نئ ت قہ نسّم!

ژیر چہ وم پاکہ و کردم و قہ ہوہ گہم شیوانم و گوپیگ لہ لی خواردم تا
دہنگم ٹہ و بان باید، و ہتم: لہ کہ بیہ و خاترم تواید؟

وہت: لہ یہ کمین پروژ ک ٹمید ہاوردیدہ سہر کلاس!

زانی سالیگ و چہن مانگ لہ و پروژ گوزہ ریہہ؟

تماشای کردم و ہتم ٹہ ر ٹہ وقہرہ دیر؟

وہت: نہ ت قہ نسّم، م بارودووخ ژیانم پرخہ موچہ مہ و خوہم شایان ٹیوہ
نہ زانسم.

چہن پروژہ تیہ مہ زانکوودان، تا دہم نہ خوہ شخانہ یش ہاتم، چہن
پروژہ چہ و ہرئ بقم بقنمہ دان، ٹیوہ نہ قیہ دان فکرہ یلم رشیاقدہ و
یہ ک.

دقیہ کہ ہاتمہ نہ خوہ شخانہ زانسم شیفتدانہ، ٹہ مانئ ٹیوہ نات قن.

دلّم گنجووری و ہت؛

وہ لی دلّم نامہ دہریا و و ہتم تہ نانہت و لامدانیش نہ بوود لہ لای دل
خوہم بیگلیہ یم.

وہت: ٹیرہنگہ و لامدان چوہس؟

ہاتیش بتواین و ہل کہ سیگ ترہ ک.

دی دلّی نات ٹہ و دقایای قسیہ گہی بقشئ.

وہتم: ٹہ گہر نہ بوود چوہ کہی؟

وہت: فکر بکہم تا ٹمر داشتووم لہ ہقر نہ و ہمہ دان و خہ یالّدان ہاوپرئ
شہ و پروژہ یلم بوود.

ٹہ گہر بہ لی بوود؟

وہت: ہہ ٹہ و ہ ک و ہتم تا پروژ قیامہت ہاوپرئ یم و ہ دل و وہ گیان.

ئەي قسيه يله چۆنه وەت، دلم چماننگ چنگى دايد.

"ئەمانى نەوتم چ پووژ و شەوھيلنگ وەسەر بردمە"

زانى چوھس ت وەختنگ ھاتيدە ك قسيه كردن لەي بووتە وەل دالگ و
باوگم فەرە سەختە!

شاهوو: ئرا؟

خالووزام خوازمەنيكەرمە و چەوھەرى جواو منە، دالگميش فەرە دلئيه
بوومە وەق خالووم، شەپ سەختى ھا لە وەرپام.

ئەپام گول سەن قدن و لە ھەقەرى چ قدن بەيدنەي پيم، فەرە رەنگين
مامووستا، خەنس وەت ھە شاهوو.

ھەلسامەو پا تا كەمى رى بكەيم.

تازە پايز ھات قدە ميمنانى وەر زەيل.

اران پزرە پزرە ھاتەو خوار لە چەويل پرتاسەي ئاسمان و دەسى
كيشادە بان سەرمان و زەق ماچ كرد.

چەتر نياشتيم، تەمام سەر وگيسم خيس بقد، شاهوو وەت: نيه توام
زقوم بخوھيد. بچيم دجارە وەل يەكا گەپ دەيم،

ھال خوھشى بق زقوم چوھ!

ھەرچەن دلم نەق وەلى لە يەك مالاوائى كرديم.

چق بايەس وەل دالگم قسيه بكردام تا رازى بقوياتاد؟

خودايا خوھد بنە دل دالگم قەبوول بكەي، زانم ئەقويش خاسى و
بەختەوھەرى م تواید، وەلى بەختەوھەرى م وەگەرد شاهووھ نە خالووزام!

لەناو خوھم بقم لە چەو دالگم دقر نەمەن!

سروھ گيان چوھدە، فەرە ھايدە ناو فكر و خەيال.

لەپسا ميز شام چنيم خوھم جوورى نيشان دام ك لەيوا نيبه، وەتم: ھقچ
دالگە، خاسم

دالگم: نەوھتم گەنى يا نەخوھشى وەتم چوھدە؟

قردگی برنج کیشام و وهل سالاد و دالگم ئەپام پهلئ مامر ناد وهت
نانهگه د بخوه.

زانسم چشتئ له چهو دالگم دقر نیه مینئ!

دقیای شام دل دامه ده ریا و وهتم: دالگه، باوگه توام وهلدانه قسیه
بکه م، دالگم وهت له باوهت ده زقرانی و مه راسم؟!
خه یالد رههت دقهتم، خوه م هه م، فکر هقچ مه که.

وهتم: نه دالگه زانم ئیوه فره له ی باوه ته یله شاره زاین، وهلی م
مه به ستم که س تره ک بق.

م، م

ت چوه؟ قسیه د بکه!

چه نئ سهخت بق ئرام.

که س تره ک دووس دیرم و جواوم وه نیما نه س.

دی نه ویریم سه رم هیز بییم و بنوورمه دالگم.

دالگم وهت: ئەرا رووله مه گهر کور خالوود چوه ی که موکسره؟

چوه ی ناتهمامه؟

ئو کوره کییه؟ ئیمه ناسیمنه ی؟

یه خوو یاری و منالبازی نییه رووله، خاس هقردهو بوو، ت خوو ناو
خودا منال نیید!

له به وهت، تا باوگم وهت خانم خوو دلئ ها که س تره که و، خوو وه
زوور نییه!

بیلا بزانیم قسیه ی چوه س، ئەق تواید ئمریگ هاوژین ئو پیایه بوود،
بووسییه خانمه گه م.

دالگم وه خاتر باوگم ده م به سا تا م قسیه بکه م.

فره سه خته قسیه کردن له باوهت که سیگ ک له خوده ئەزیزتره ئەپاد و
پشتئ بگری.

وہتم دالگہ ناوی شہوہ، مامووستاس و

کورِ خاس و دلپاک و درسیگہ، خودم سالی فیشترہ ناسمہی، ئەق ئمروو
لہلیم خوازمنہنی کرد و منیش جوام بہلئیہ،

دالگہ زانی ہەرچی نیما خاس بوود، ژیان ریکوراس بوود، وەگشت
بووتیگہو، وەلی..

م بریار خودم دامہ، سہرم خسمہ خوار و وەل گولہیل روومیزیگہ
خوہم خەلہتانم.

وہراسی:

ہہیہ توام بزانی پئی ژیانئ لہ پھہتی و شارنشینی نییہ، دویاجار
نەقشی و ہپیہ نەوہتیدہ، ئەق لہ ئابدییہیل دقر لہ شار دہرس منالہیل
دہید و ژیانئ نایہ ئەرای ہاوزوانہیلی، دالگہ ئەق تۆنئد لہ خاسترین
زانکووہیل شار دہرس بییہید و ریکوپیک باید و بچوود، ئەمان ئەق
رئی جیاوازہ، منیش توام ہاورئی بووم.

دالگم چمان فشارئ چئیہ بان ہزار، بان گونایی سقیہرہو بقیہ و
وہت: ت سہرد نیہود، ت ئیرہنگہ ئاشقی و چہود کوورہ، چہن سال
ترہک زانی ک دیرہ!

تۆہنی بچیدہ بیتہرین ولات ہہم دہرس بخوہنی ہہم وەل نیما ژیان
خوہشیگ داشتۆد.

ئاہا ئی ہہمگہ مانگہ ت پەشیو بۆد بۆش دلد لہ لای ئەق بقیہ، م وہتم
ئی دۆیہتہ بیئدوو لہیوا وەپی نیہتی!

وہل دالگم دی باس نەکردم، پخم چی وہتم نەکەہی لہ ناکاو ہالی خہراو
بوود، ئمجا بہوہو دیار یہ، ئەوسا ہەر خوہم نیہوہخشم.

وہتم دالگہ دویارجار لہ بارہی قسیہ کەیم، جارئ م بچمہ سہر
دہرسہگہم.

دہنگی ہات وہت: ہەر وہخت توای بدەرچوود ئۆشی دہرس دیرم!

لہ پلہگان چیمہو بان و دیم دالگم ہہ خوتوبوولئیہ و باوگمیش دلداریی
دہی،

ههق وهدهسى بق، چهن سائه ئهرا منائى زامهت كيشى.

خودايا خوهده بنه دل دالگم قهبوول بكهيد شاهوو بقونيد!

ئهو شهوه تا گول سووى خهو ئهوبان چهوم نات، دى ميژگم ژان كرد.

چهن جار تا ناو بالكون چيم و ههوا خواردم.

تيلهلى قسيهه دالگم شيرنى قسيهه شاهوو كهه نهكردود، لهناو
هقرهوههرييهگانم گوم بقم و

قسيههيل شاهوو و شيوهه ئانينگ لهوهر چهوم نهلاچى.

وههجه يه گ سات گووشيههگم زهنگ بخوهيد خاموشى كردم و
ههلسام، لهناو جامهكهگه خوهم ديم، فهره رهنكپهرياي و بيتز بقم،
وهلى بايهس چو شهروانينگ ك ئهراي ولاتى شهركهه، منيش ئهراي دلم
شهركردام.

ههست خوهش خهيال شاهوو دجاره زنييمهه و كرد، دووشى كردم و
خوهم گورجهه و كردم تا بچمه سهركار.

چيم لهناو ئاشپهزخانهگه چايينگ بخوهم ديم دالگم ههلسايه و
چهوهرييمهه، كهمينگ رخم چى، وه چرچينگهه و سلام و شهوهكى
وهخهيريينگ كردم و چاي رشانم و نيشتم.

تيكهه نان و ههسل نامه دهم و چايهگم ههلقورانم، سهرميش
خسقمهه و خوار، له تاو دالگم نهويريم بال چهو بهم و بنوورمه وهپى!

دالگم: سروه؟ گيان دالگه!

فهره دووسى ديوريد؟

ئهرهق شهرمى نيشته بان تيولم و وهتم ئا!

رووله خاس فكرههيلد بكه

دالگم م يه چهن وهخته فكرههيلم كردمه!

وهت: يهه وهختينگ بنه بقنمهه، توام وهلتيا قسيهه بكهه.

نيهتوام دهيند بچووده ملم، ههرچى چارهه نقس نقساود، تا بقونيم
قسمهتد چوهس.

منیش ماچ دالگم کردم و وهتم وهبان چهوم وهپی ئوقشم، خهوهرد کهم.

وهت: یهکمجار خوهی توای بقنم، وهتم وهبان چهوم و خهنیم.

دالگمیش خهنس، نیهزانم چو رازی بقا!

بچم دیرمه هم وهل یهکا قسیه کهیم، دجاره ماچ بان دهسی کردم و
چیم ک لهناو دهر ئاشپهزخانهگه تهقیامه باوگمهو، سلامی کردم و وهتم
جاری.

زانم باوگمیش فهره وهل دالگم وهتییه تا دلئی نهرمهو کردییه، سهردی
ههواوی پاییزی چمانینگ ئهپام سروهی خوهش وههاری بق، تا ئهوره
توهنسم ههناس کیشام، دنیا له وهر چهوم رهنگینترهکهو بق.

خوهشم هات لهبان جهدوهلهگان کمار جاده ری بکهم، پشت چراخ قرمز
منالی گول فهرهت، گشتی گولهگانی سهنم

سهرخوهشتر له بادهنوشهیل بقم!

یانی ژیان دجاره وه رقیم خهنی!

ئاخ لهی ژیانه!

شاهوو دلئی لهلای م بقیه و م بیخهوهر ئی ههمگه پهژاره کیشام!

ئاسانسور شلخ بق و منیش ک کهیفم کووک بق .

له پلهگان چیمهو بان

رهسیمه ناو ئتاقهگه م تا تواسم دهلنگهگانم ئالشت بکهم، زهنگ ئاشنای
گوشیهگه م ک تاییهتی شاهوو بق، دلم لهرزان.

چمانینگ لهلام بقا!

سلام، سلام سروه گیان خاسی؟

شهوهکیید وهخهیر خاتوونهگه م، چ ئاههنگ خوهشی داشت.

مهمنونم، شهوهکی خوهدیش وه خهیر خاسی؟ خاس خهفتی؟

نه، تا شهوهکی چهوم له یهک نهنامه،

خه یالد تا شه وهکی میمانم بق، دلّم نات ئانی چهوم بنمه و یهک (خه یالد
خوه شتر له خه و بق)

شاهوو: چ خه وهر؟

قوربانت منیش نه خه فتم، وهل دالگم قسیه کردم، پازی نه ق تا دکوت
شه وار وه لیتیا وه تم فایده نییاشت، دی منیش تا شه وهکی نه خه فتم!

شاهوو دهنگی کزهو بق و وهت یانی ته مامه؟

مه گهر بوود، خوه م تیه مه خزمه تی!

قه بوول نیه که ی؟

وه تم ئه ری فهره وه لیتیا وه تمه فایده نییاشت!

دهنگی گریا، وهت خوه م وه گهر دی قسیه که م.

توای چق بوود سروه؟!

خه نسّم وهت ت خه نیدن؟

دلّم نات قردگی دلّی رّوش بوود.

وه تم: چمانینگ ئه قییش تا شه وهکی نه خفت قد و خوه ی پازی کرد قد،
وهت نیه توام دهیند له ملم بوود و قه بوول کرد، وهلی وهت یه کم جار
بایهس وهل خوه دا قسیه بکه ی.

وهت ناوزگم بریدیه و خوار، چق له دلّد تیه ی!

وه تم: بزّانم چوه ئقشی و چوه که ی.

شاهوو: سروه، وه خاترد دنیا ئالشت که م، دلّ دالگ ک هقچ! دلّ دنیایش
تیه رمه دهس، تو که س بیکه سییه یلمی.

نه زانسم چوه بقشم، ئه ق مه جنوونتر وه ئه وه بق ک م هقری بکه م!

وه تم یه ی وهخت بنه تا وهل یه کا ئاشنا بقمن، م کولچشت ئه پرای
وه تمه، ته نانهت ژیان ئابادی و . . .

وهت: ئووی خودا پاسد باری کارم په هته و کردیده، دهس خوهش.

سوو خاسه؟

باشه وهرجه يه گ بام خه وهر دهم،
باشهد.

خودا وهديار سه ردهو بوودن، پروژد خواهش، تنيش هؤرد وه خودهدهو
بوود.

قهارار بق شاهوو بايد ئه پاي مالمان، رپهي دلم هات نه زانسم دالگم چوه
توای وه پي بقشي، يا چ چشتي تواید!

سه رم وهم بق و دلم تواس دي كولچشت درسهو بوود و تا قهت ئي
هه مگه ئسترس و دله پاره كييه نياشتم.

لهو ساتيشه نيما زهنگ داودن و هالوخه ور كرد.

تواس بزاني جواوم چوهس و وهت بهو بچيمه دهيشت وهل يه كا قسيه
بكهيم،

منيش وهتم دوياجار وهلدا ئقشم. نه تواسم قسيه ي بكه م دلخوهش
بوود.

سات چوار زهنگ دهر مالمان کوتان، چيم دهر وا بكه م، وه پشت ئايفوون
پوالهت شاهوو ديار بق، چه پگي گول روز رهنگينيش له ناو دهسي جي
خوهش كردود.

وهتم بفرمان و دهر واز كردم.

باوگ و دالگم چه وه پي نيشت قن تا شاهوو بقنن.

دهر وروودي وا بق و قامهت شاهوو له قاپ دهر نيشت، چيمه ناوي و
دچاره سلامي كردم و خولكي كردم.

ئه قبيش ئه و گوله يل رهنگينه وه ريزيگه و داده پيم و منيش دهس خوهشي
له لي كردم و وهتم فهره رهنگين، وهت نه چ قوت!

سه بهد گوليگيش ئه پاي دالگم هاوردود.

بوو خوهش گوله گان ناو ماله گه گردهو وهر.

باوگميش وه ره سم ئه دب و مي ماننه وازي تا دهم دهر هات و وه شاهوو
دهس داد و چا خوسلامه تيبگ كرد و دالگميش تماشاي شاهوو كرد و وه

رَق خوهش وه لئيا هه والپرسی کرد و شاهوویش سه به د گول پیشکەشی کرد.

دالگم خولکی کرد بنیشیده ئه و بان موبله.

منیش له نزیک شاهوو نیشتم تا ههست قهریبی نه که ی، دیار بۆ چه نی دله راوه کی دیرید.

سه رقالم قسیه بۆن و منیش هه لسام و چاینگ هاوردم، سینی چای له وه رایوه ر شاهوو گردوم، چه وم که فته بژانگه یل دریژ و پرپییه ک چۆ سه روازه یل خه به ردار و ساون، چه وه یل پرووشنی کلیل بۆیه ناو چه وم، بان گویم س قیه ره و بۆ و گرهی هات!

نیشتم تا قسیه یل دالگ و باوگم وه په رتخ پره سید، شاهوویش وه دلوگیان نیشتم و د و گووش ته کان، جواو پرسیاره گانییان وه ئارامی و هورمه ت دا.

دالگم چه نیگ دلسووزانه ئه پای نۆر چه و خوهی ته قه لا کرد، له کار پرسى و شاهوویش وه ئه منه و له باوه ت مه درک ده رسی و کارییی، ئه و سا ک له زانکو ده رس داس، باس ری گوزه ران ژیانى و بۆیه سه مه ئه لم مناله یل ئابادی و سالی د ساله له به ختوئقبالی و خاهش ئه و ره فیقییه له شار ده رس داودن ک له نیمه ری دجاره ری ئه و ره گردودن و

چاوه ری مه دره سه ی تازه بۆ و ... باس کرد.

دالگم له باوه ت ئاشناییمان تا باوگ و باپیری پرسى

ئه قییش و لام دا.

دالگم دجاره وه ت چاینگ بارم تا وه ل ئه و شیرینییه بخوه یمن و ده ممان شیرن بکه یم.

چما زاوا وه دلئى بۆ!

منیش دجاره سینی وه ده س چای هاوردم، باوگمیش وه ل شاهوو گهرم گردود و قسیه کرد.

له دم ئاشپه زخانه نوو پریمه پییان،

چه‌نی دووس شاهوو داشتتم!

قه‌رار ب‌ق هه‌روهخت ئامادگی داشتیم خه‌وهر بییه‌یمن تا وهل ب‌نه‌ماله‌ی بان ئه‌پای ئاشنایی و خوازمه‌نیی ره‌سمی.

شاهوو هه‌لساد ک بچوود، وه باوگم ده‌س داد و وه‌ت له ناسیندان خوه‌شوه‌ختم، منیش تا دهر هساره‌گه کلی کردم، وه‌ت ئم‌روو له هزار ئازموون وروودی ئه‌پام سه‌ختتر ب‌ق‌یه.

خه‌نسم و وه‌تم: ئیره‌نگه دلم ئه‌پاد بسزئ!

وه‌ت: ئا فه‌ریش.

چی‌مه لای دالگم و وه‌تم دا شاهوو چ‌ق‌نه وه دلده؟ فه‌ره له‌لی ئیراد نه‌گردی، وه‌تم ب‌ق‌نم چه‌نی سه‌خت له‌لی بگری و. ...

وه‌ت ئه‌زیز دالگه تواسم بزاتم چه‌نی توایده‌د،

م وه چه‌و خوه‌م دیم روولله‌گه‌م چ‌ق له‌وهر چه‌وم وه‌بیده‌نگی تاویاد،

ئو شه‌و و رووژیه‌یلده له‌ه‌قر نه‌وردم سروه‌گیان!

"ئرمسی بی یه گ چه‌و بپرتنم له چه‌وم هاته‌و خوار"

دالگم: خووم زانم کولچشت دارایی و مال و منال نییه، یه‌کم بایه‌س ئنسان بوود و ئه‌خلاق داشتوود، خوو شاهوو هه‌م ئه‌خلاق خاس ب‌ق هه‌م جوانییی،

له گشتییان گرنگتر یه‌سه ک ت دووس داشتوود.

باوگدیش ئو رووژه چ‌ق‌د له هاوسا و هاوکاره‌گان شاهوو پرسوجوو کرد‌ق‌د، بزانیم چ‌ق‌نه، خوو ئیمه‌یش هه‌له‌یوا د‌ق‌ته نازاره‌گه‌مان نیه‌یم وه هه‌رکه‌س.

پرسوجوو خوه‌دانیش کردینه‌؟

دالگم: زانی سروه، ه‌ق‌چوه‌خت پیش نات‌ق‌د تا ئه‌پاد گه‌پ بییه‌م، خوه‌م ئه‌وسا هه‌یژده‌نووزده سالم ب‌ق، دلم وه هاوسایگمانه‌و ب‌ق ئه‌قیش... وه‌لی باوگ و دالگم فه‌ره په‌لپ له‌لی گردن و وه‌تن دارا نییه.

بایه‌س دهرس بخوه‌نی و

هزار ئوون له‌لی درواردن، ئه‌قویش له‌ خوسه‌یا له‌و شاره‌ چئ و نه‌یشتن
بره‌سیمنه‌ یه‌ک!

نیه‌قشم باوگد خاس نییه‌ یا دووسی نه‌یرم وه‌لی گاجار دلم‌ تواید وهل
باوگ و دالگم‌ فهره‌تر قسیه‌ بکردام تا رازی بقیاتان، یا ئه‌و فهره‌تر پای
بییاتاده‌ گهن، ئه‌را خاترم شه‌ر بکردا، ئاخ‌ر ئیمه‌ دوانی یه‌ک تواسیم!
چمانینگ هیمان به‌شی له‌ دلم‌ له‌لای مه‌نییه‌سه‌ جییه‌و.

دالگم‌ له‌ باوش گردم و ده‌سی گردمه‌ ناو ده‌سم.

ههنای ئه‌و پرووژه‌ گه‌پئ داید، دلم‌ تواس بزانه‌ چهنی خاتر یه‌ک تواین،
وه‌ چوه‌ توه‌نی بوگزه‌ری ئه‌وسا ک دیم ههر دوانه‌دان وه‌ کولچشت
گوزه‌رین تا

وه‌ یه‌که‌و بقن م دی قسیه‌ی نییاشتم.

راسی دالگه‌ جواو نیما و خالووم چوه‌ ده‌ی؟

برارزامیش بوود جواوی که‌م تا ت ده‌قچکات له‌ناو ژیانده‌ قوشی
خوه‌زییه‌و ئیره‌نگه‌ له‌وره‌ بقیاتام، یا خوه‌زییه‌و دالگم‌ له‌یوا وه‌پیم
نه‌کرداد.

ئمی‌دوارم به‌خته‌وری ئه‌ویندان تا سه‌ر بوود نازاره‌گه‌م.

وه‌ل خالوودیش ئقشم، زانم دلگیر بوود وه‌لی قسمة‌ت ئه‌و نییدن.

تماشای دالگم‌ کردم، ئه‌سر له‌ چه‌وم دارپشیا، نیه‌زانم ئه‌سر خوه‌شی بق
یا ئه‌را دالگم‌ دلم‌ ته‌نگ بقوه‌

تا پرووژ خوازمه‌نی چشتی نه‌مه‌ن‌ود

یه‌پرووژ دالگ و خوه‌یشک شاهوو ئه‌رای ئاشنایی هاتن ئه‌وانیش وهل
ئیمه‌یا ئاشنا بقن.

له‌ بنه‌ماله‌ی شاهوو که‌میگ خه‌هر داشتیم، له‌لی پرس‌قم، د خوه‌یشک و
یه‌ی برا داشت ک شاهوو منال ئاخ‌ر بقو.

ئه‌و پرووژیه‌له‌ ههر پرووژ وه‌ ده‌نگ شاهوو هه‌لسامه‌و پا، چمانینگ دنیا
هزار به‌رایبه‌ر په‌نگینتره‌و بقدن، گیچه‌له‌یل ژیان و ده‌رس دی شه‌که‌تم

نه‌کردن، ئه‌وین هازیگ داڤده پیم ک تڤه‌نسم وهل گشتیتیان بجه‌نگم،
می‌ره‌بانتره‌ک بووم، گاجار هه‌ست کردم ره‌نگینتره‌و بڤمه!
نیه‌زانی گوله‌گانم چ شاخ و پهلئ داڤن، له سه‌رما گول کردڤن، چ ڤم!
له فکر ده‌لنگ ڤووژ خوازمه‌نی بڤم،
خوه‌شم هات له‌و ڤووژه ده‌لنگ ره‌نگینئ له‌وهرم بوود ک هه‌ ئه‌ڤای ئه‌و
ڤووژه سه‌ن ڤمه‌ی.
زه‌نگ دامه‌ شاهوو وه‌تم توام بچم ده‌لنگ بسینم تیه‌ی وه‌لما؟
وه‌ت ت گیان بتوا، خه‌نسم و
وه‌تم: جارئ ئه‌وه‌لده له‌یواید، دڤنمه‌د چهن سال تره‌ک وه‌ زوور ناوم
بارئ!
وه‌ت خودا نه‌که‌ی.

گورجه‌و بوو ک هاتم خوه‌میش بایه‌س کوتروش‌ه‌لوار بسینم.
باشه‌د چه‌وه‌ڤییدم ئه‌زیزم.

له‌ ده‌م ده‌ره‌گه‌ و سیاقم ک هاته‌ ته‌له‌وم، له‌ ماشین هاته‌و خوار وه‌گه‌ردم
ده‌س دا چڤ یه‌ی مه‌له‌که‌ ده‌ر ئه‌ڤام وا کرد و خوه‌بیش نیشته‌ پشت
فه‌رمان، پهل گول ڤوژیگ داده‌ پیم، وه‌ره‌جه‌ یه‌ گ بچیم ده‌لنگ بسینیم
ده‌سم ماچ کرد و وه‌ت: نیه‌زانی چه‌نئ هه‌ست وه‌ به‌خته‌وه‌ری که‌م ت
دی‌رم، گول له‌ ده‌سئ سه‌نم و وه‌تم، منیش فه‌ره‌ خوه‌شالم خودا ت
نایه‌سه‌ سه‌ر ڤییم.

بایه‌س ئمید گولواران بکه‌یم. دوانیمان خه‌نسیم و ده‌سم له‌ناو ده‌سه‌یلئ
تاویاد.

پاساژ شیکئ هه‌لوژیژانیم و ماشین پارک کرد شاهوو، چیمنه‌ ناو ده‌س
شاهوو له‌ ده‌ور شانم جم نه‌خوارد، چهن ده‌س ده‌لنگ کرده‌ وه‌ر، شه‌ڤ،
کوترودامان و...

تا سه‌رئاخر شه‌ڤ شووڤیگ ک گوله‌یل ڤیز له‌ده‌ور یه‌قه‌ی بڤ و دامان
دریژیگ داشت، تا تگ پام له‌خت و زهریف له‌وهرم. فه‌ره‌ ره‌نگین بڤ

شاهوو ماقتیه و بردود، دهم گرد و وەت: خړ بخوه، ولاک په سنم بیس
که مه، هزاره!

چیمن کو تروشه لواریش ئه رای شاهوو په سنم کردیم، شه قیه گه ی
هاورپه نگ شه قیه گه ی م بق .

له ناو ری وەت: وه گه رد یه ی به سته نی موافقی؟ وەتم وه ی سه رما؟!

ئایه م پچگید وەت: باوه دی دگدربازی دهر نار.

له ناو ئه و سه رما به سته نی خواردنمان دی

چشتیگ بق ئه رای خوه ی.

وہتم م چشت داخ توام، یه ی شکولات داخ، قه هوه یا که یک کاکائویی
و. ...

ئیره نگه چیمنه یه ی جی دنجیگ، له لؤ کافه یگ ک نه مای چووینیگ داشت
و ناوی فهره پروژنا نه ق و ئاهه نگ ملایمیگ بلاو بق، هه ست خوه ش و
ئارامی داشتیم، دهم له ناو دهم یه یک چیمنه ناو و نیشتم، سفارش دایم،
دیم شاهوو یه ی کادوو له ناو گیفان پالتاوه گه ی دراورد،

له تی یه ی زهنجیر و پلاکی وه وینه ی

د قه لب بق، گرمه ی دهمه و، فهره قه شه نگ بق و نا

و دوانیمان له قه یی هه ک بقدن، وەت ئجازه هه س بخه مه ی ملد؟ وەتم
به لی، مه منووندم. فهره خوه شم له لی هات و چه وه ری نه قم له یوا ئه رام
خه لات بسینید، بان سه رم ماچ کرد و وەت: بمارکد بوو ئه وینم.

ئو پروژه تا دویای شام گل خواردیم و خه نسیم و قسیه کردیم، زپه
له گووشیه گه م وساود و دیم دالگمه دلنگه ران بقد، وەتم له پسای تیه ییم،
بوه خشی دالگه گیان.

له دهم دهر وه سایل و خه ریده گان داناد، خولک شاهوو کردم و وەتم
به وه مال؟ وەت دیروه خته، سپاس.

سوو تیه ییم ئاماده ی خود بکه مه له که ی خه یاله گانم، وەتم م ئاماده م
شازاده ی خه ونه گانم. بزه وه بان لیومان نیشتم.

ده سیل گه رمی ده سه یلم جه ران. ...

تا له کۆچه درات تماشای شوونی کردم، چمانی تاقت دۆریی
نییاشتم!

دهزۆرانی و خوازمنی وه یه شهو گردیم، هه م م دهرس داشتم هه م
شاهوویش له ئه و ئابادییه ک تواسیم بچیم کار داشت و بایهس کارهیل
چینمان ریکه و بکرداد.

هه رچه ن کولچشت دۆز بۆ ئه مان فه ره بیقه رار بۆم، ناو دلم یه ی
جووری بۆ،

شیرنی و میوه و چای و ... ئاماده ی ئاماده، ده لنگه گانم کردمه وهر و وه
خوهم ره سیم،

له ناو جامه که گه خری خواردم، ره نگین بۆ و فیت وهرم.

دهورملینگ دامه دهور سه رم و چیم تا بزنام دالگم کاری نه یرید، دالگم تا
چه وی که فته لیم ئه سر خو هشی له ژیر چه وی سرپییه و هت: ماشلا و
نام خودا، دهس خسه ملم و له باوشی جه رانه م، ئه سپه ن ئه رام دۆد کرد
و گلێ داده دهور سه رم، باوگم و هت: ئه نۆم؟ گلێیش داده دهور سه ر
باوگم و ماچ ئه قییش کردم، باوگم دهس خسه ملم و هت: وه پای یه ک
پیر بۆن دۆهته نازاره گه م.

زهنگ دهر مال خوارد و باوگم چیه پیشواز میمانه یل، دهنگ سلالم و
ماچ و دهسدانیان تا ناو هاله گه هات، دالگمیش وه خزمهت میمانه گان
ره سی و خولکیان کرد و نیشتن، بیجگه بنه ماله ی شاهوو، خالووی و
خالوۆرنی، برا و خو هیشکه یل وهل هاوژینه گانیانیش بۆن، مه مو
گه ورای شاهوویش هات دۆد.

م جارێ نه چۆمه خزمهتیان دالگم و هت ت دیرتره ک به و، له لای دهره گه و
چه وی خسه میمانه گان و چه وم وه شوون شاهوو بۆ ک چه هه میسه
بیۆینه بۆ و شیک و ئارام، بزهی بان لیوی فه ره شیرن بۆ.

دقیای ئه هو الپرسی و خوشودش، مه مو شاهوو و هت ئی وه قمانه
هاکوو؟

دالگم و هت: یه سه تیه یده خزمه تدان.

سروه، سروه گیان.

به‌لی دالگه ئیره‌نگه تیه‌مه خزمه‌تدان.

ئارام و چۆیه‌ی خانم ک فهره‌یش شهرم کردم پا نامه ناو هال گشت،
هه‌لسان و چه‌پ کوتان، دالگ و خوه‌یشک و خانمه‌یل ده‌س خسنه‌لم و
وه‌لما ئه‌هوالپرسی و پیرووزبای کردن، وه‌لی نوورسن شاهوو جوور
تره‌ک بق، بزهی بقچگی تاویلی دام و وه‌ل گهورای مه‌جلسا
ئه‌هوالپرسی کردم.

دقیای قسیه‌ی گهورایه‌یل و قه‌ولوقه‌راره‌یلینان، له‌من و شاهوو تواسن
له‌لای یه‌ک بنیشم و مارهمان بکه‌ن، وه‌ ئه‌خد یه‌ک درایمن تا له‌بانان
س‌قر بگرم و په‌یوه‌ندیمان جه‌شن بگرم.

موبل دنه‌فهری ئه‌پامان چوول کردن تا مه‌موو گهوراگه‌ی خوتبه‌ی
ئه‌خدمان بخوه‌نی، ئیمه‌ک وه‌ دل مه‌هره‌م بقمن، ئیره‌نگه‌دی ئه‌پرای
هه‌میشه‌هاورپی بقمن.

کلوانه‌کیگ دالگ شاهوو کرده‌کلگم و وه‌ت یه‌هن دالگم بقیه‌ئه‌پام
فهره‌ئه‌رزش دیرئ، تماشای کردم، چمانینگ ه‌قره‌وه‌رییه‌یل فهره‌یگ وه‌ل
خوه‌یا داشت.

مه‌مووی وه‌ت ئجازه‌هه‌س؟ باوگم وه‌ت: ئجازه‌ی ئیمه‌یش ها‌ده‌سدان.
وه‌ناو خودای گهورا.

ئه‌رووس خانم وه‌کیلیم؟ تماشای ئه‌وه‌جه‌مه‌کردم و شاهوو ک بیجگه
ئه‌وین چشتی له‌تی نه‌ق، وه‌تم به‌لی.

ده‌نگ چه‌پ و پیرووزبای، ته‌مام ماله‌گه‌مان گردوده‌وه‌ر.

دقیای جه‌شنه‌بقچگله‌مان میمانه‌گان چین و شاهوو مه‌ن.

شاهوو مه‌دره‌سه‌یگ ک قه‌رار بق له‌تی دهرس بییه‌یدن نیشانم داد، د
ئتاق بق، یه‌کی ئه‌پا ئسراهه‌ت ماموسا و ئه‌واکه‌یش کلاس دهرس بق،
پیه‌ک وه‌ل نیمکه‌ته‌یل وه‌رزا چنیای، بخواری له‌س‌ق‌ک کلاس و
ده‌روه‌چه‌یل گهورا ک ئه‌وره‌پوژناوه‌و کردود، دیمه‌ن ره‌نگینی داشت،
مه‌دره‌سه‌گه‌له‌به‌رزباییگ بق ک ته‌مام ئه‌وه‌وروه‌ره، ئابادیه‌یل دور
و نزیک گشتی دیار بقن.

منالہیل ئابدیہیل دہورووہریش ہاتن لہیرہ دہرس خوہنن، چہن پروژ
ترہک شاہوو دہس کردہ ناون قسی منالہیل و کتاو دادہ پییان.

چہوم وہپی بق، وہ کولجا وہ ہقردہو نوورس تا کہموکہسریہیلی
ریکہو بکہی.

زانسم چہنی وہخت ناس تا ئہو کلاسہ درسہو بکہی، وہت قد ئہرام ک
وہ مدوو خہراوی کلاس، مہدرسہ تاتیل بق و بری لہ منالہیل وہ
مہدرسہ نہچون،

وہتایبہت دقہتہگان ک ہاموشوو ئہرایان سہخت بقیہ، ئہمان ئیرہنگہ
دی مہدرسہ و ماموسایگ دلسووز ئامادہس.

وہتم: وہراسی شہکەت نہقون فہرہ زامہت کیشایدنہ، وہی ری خراو و
دقراہ!

وہت: وہلا ئہگہر وہ کہسیگ ک بایہس دہسخوہشی بکریہید ئہوہ تنید.

ئاخر م ئہرا، مہ خوو یہکہم جارہ تیہمہ ئیرہ، خوہد ہر ہانتوچین
لہیرہ کردیدہ و درسہی کردیدہ؟!

بزہیگ نیشٹ بان لیوی وہت: ہا ہقرد یہکہم جار دویای مہراسم
دہزقرانی م لہ مالدان مہنم و تواسم لہ باوش بگرمہد وہتی "باوش
ماوش" نہیریم تا خاس وہلدا قسیہ نہکہم، راسی دلہم کہمی شکیاد و
وہتم بنوورہ یہ!

م لہپسا لہ دقربین چق شہم سزیہم و ئہق شہرت و پیششہرہت دیری!

وہلی وہ بق خوہم ناوردم و تواسم بزائم قسیہگاند وہرہو کوو چوود.

کہفتہو ہقرم، راس وہت، ئہو شہوہ وہ جی دلداریم قسیہیل ترہک
داشت!

شاہوو: وہپیوم وہتی م مہراسم گہورا و باشکوو نیہتوام، نیہتوام مانگ
ہہسہل بچیمنہ فلان جی و ولات.

وہتی وہلی توام یہی مہراسم خوہمانی بگرم و دووس و ہاورپیہیلیمان
و قہومہیل نزیک دہنگ بکہیم، فہرہتر نیہتواید خہرج ویل بکہیم، توام
ئہو پقلہ ک باوگ و دالگلمان توان ہہزینہ بکہن، خہرج ئہو مہدرسہ
بکہیم، کتاوخانہی بقچگی ئہرای دقہتہیل و ژنہیل ئہورہ درس بکہیم،

وہتی: ئورہ ہوہجہیان وہ بہداشتہ و ژنہیل و منالہیلی دقون له شار،
بایس وہ فکر داکودہوای و کوومہک له وزارهت بہداشت و جہواز
ئہرای خودہ بقودک مہدرہکہگہد ئہرای خزمہت وہ مہردمد بوود.

نیہزانی ئہو ساتھ چہ ہالیگ داشتہم، دلّم تواس تہمام دنیا بزانت تہن
منی، ئافرہتی ک ئامادہس سہختی بکیشی، دقوری بکیشید، له سقر و
خارج و تہمام ئہو چشتہیلہ ک ہہقییہ بوگزہرید تا له سقکینگ لهی
دنیای بیپرامہ، میڑہبانی بہش بکہید.

وہتم دی باوشگردند ہہقمہ،

بیجگہ یہ ک بقوشم ئنسانییہتی و پیاوہتی تہمام کردی، چوہ تۆہنم
بقوشم،

ہا ہقرد؟

ئہری چق وہ ہقورم نییہ، چرکہ وہ چرکہی وہل تنا بقون لہناو دلّم ہہک
بقویہ.

وہراسی بچیم سہری بکیشیم وہ ئہو ناوہند بہداشتہ بزائم چقونہ؟

شاہوو: باشہد، راسی ئی سقیکہ دید؟ کردیمنہسہی کتاوخانہ!

نہ، چہوم لہلی نہکہفتییہ، چ کتاوہیلیگ، گشتی خودہ سہنیدہ؟

شاہوو: نہ قہیلیگ پیشکہشی رہفیقہیلیم بقو ک خہلاتی کردن وہ ئیرہ و
ئہودقویایش مہردم و کتاوفروشییہیلیگ ک شناسنہم پیشکہش کردن.

ویژدانن دہسینیان خوش بوود.

بکہفیمہو ری؟ بچیم بزائم چقونہ.

ری کہمی بقو تا برہسیمن وہ مہرکہز بہداشت ئابادی، مہردم سلام و
ئہہوالپرسی گہرمی وہلمانا کردن،

چمان ئہورہیش فہرہوہخت بقو بہسیاؤد و مہردم ئی ئابادی و
دہوروہر ئہرای بقچگترین نہخوہشی و سووزہندان، مہجبوور بقونہ
ئہو ری پرخہتہرہ بچیاتان.

چیمنہو ناو، ئہورہیشہ وہ مہرہمہت شاہوو و ہاوکاری مہردم
بازسازی بقود، میز و سہندہلیییگ، تہختہیگ ئہرا ماینہی نہخوہشہگان

و دارووخانه‌ی بۆچگیگ ک که موکوت کار مه‌ردم خسه و ری، ئه‌وه‌یش مه‌دیوون باوگم بۆم ک له‌شووئی فه‌ره ده‌و کرد تا یانه‌یش ئه‌رامان کل کردن، ئه‌وره‌یش خاس بۆ، خوه‌شال بۆم ک تۆه‌نیم له‌ خزمت مه‌ردم ولاتم بووم و زامه‌ته‌یلم له‌ جایگ وه بار بنیشید.

شاهوو وهت وه دلده‌س؟ وهتم ئاولا فه‌ره خاسه و بۆیه، ئنشالا له بانان خاستریشییه و که‌یمن.

له‌ی وه‌خته که‌یخودای ئابادی وهل خانمی هاتن و وهتن وه‌خه‌یر باین، فه‌ره زامه‌ت کیشاینه، زاراوه‌یان وهل ئیمه جیاواز بۆ، وه‌لی م ئاشق زوان و فه‌ره‌نگ کوردی بۆم و له‌ی چه‌ن ساله که‌میگ له‌لی فی‌ر بۆم و په‌سیمه و ک چوه وهتن، شاهوو خوو یه چه‌ن ساله له‌ناو ئی مه‌ردمه بۆ و خوه‌ی دی وه‌راسی ماموسا بۆ.

وهتن: بوه‌خشین ک دیر په‌سیمه‌سه خزمه‌تدان، قه‌یرزان زامه‌ته‌یلدانیم.

شاهوو وهت: ئیمه ئه‌رکمانه، خوه‌مان خوه‌شمان تیه‌ی له‌لای ئیوه بۆم و خزمه‌ت وه ولاتمان بکه‌یم.

تواسن بچن و داواتمان ئه‌پا شام کردن و وهتن چه‌وه‌پیدانیم، ئیمه‌یش وه‌تیم وه‌بان چه‌و، مه‌منوون.

ئه‌وان چین و ئیمه‌یش که‌فتیمه‌و ری وه‌ره و مال.

چی‌مه نه‌خوه‌شخانه، ده‌لنگه‌گان که‌نیم و خه‌ریک به‌رپه‌سی به‌لگه‌یل نه‌خوه‌شه‌گان بۆم، شه‌ونم وه کزیگه‌و نیشته‌ۆد و چه‌وه‌یلی پف کردۆد، چی‌مه‌و نزیکه و وهتم چه‌وده ده‌ته‌گه، ئه‌پا په‌شیوی؟

چوه بۆیه؟

هه‌م وهل ده‌زقرانه‌گه‌د بۆیه‌سه شه‌رد؟

خوو قسیه‌ی بکه‌!

نوورپیمه پی، ویران بۆ.

ئه‌سر ژیر چه‌وئ سپییه‌و و وهت وه خودا دی تا‌قه‌ت نه‌یرم ئه‌گه‌ر ئه‌وین له‌یواس م نیه‌توام.

ده‌سی گرده‌مه ناو ده‌سم، یه‌خ کردۆد.

به هرام گيچه لي چوهس وهلدا؟

ئوسا فوره دووس يهك داشتين.

شهونم: ئوسا تهمام بق، هه قسيه قسيه ي خويه، منيش تاقه تم تاق
بقيه.

راسي بقش سروه تن و شاهوو ئه پرا شه پ نيه كه ين؟

دى شه كه تم.

وه تم هه لسه و پا بچوو ده مچهود بشوور، تا وهل يه كا قسيه بكه يم بزنام
يه چوه دانه!

شهونم چق ههور وه هار له چه وي هاته و خوار، فوره دلي تهنگ بق،
ده زقرانه گهي تواس بچووده خارج، وه لي ئه ق نه ت قه نس وه مدوو
نه خوه شي دالگي بچوود.

ئهمان چماننگ ئه و پيايه دل له ناو سينيي نه ق، ئوقشي يا تيه يد وه لما يا
دى هه رچي له به ينمان بقيه تهمام!

شهونم: سروه ت خوو خاس خه وهر له م دييري، دالگم ديار نيه چه ني
ترهك بزيه يدن، م نيته قه نم وه جي بيلمهي، هقچ هالي خاس نيه،
ئيكه يش دلم له به هرام سييه بقيه، چماننگ هقچ هه ستي له ئي ئايه مه
نيه.

له كووره بزنام له و ولاته ولم نيه كه ي؟

شكولاتيگ له ناو كيفه گم دراوردم و دامه پي، چاييگ ئه پاي رشانم، هاز
له گياني نه ق، چماني چهن رووژه بيچگه له خوسه چشتي نه خوار دييه!

شهونم: له وهر چه وم كه فتييه، توام له لي بچه كيه م و جيا بووم تا يه گ
يه ي ئمر وهل يه ي ئايه م بيهه ست بووه مه و سه ر.

خوه د زاني، دالگم دى خاسه و نيه ود، ئه گهر بيلمهي جيه و، دى
هقچوه خت نيه قنمه ي و خوه م نيه وه خشم.

گوپي له چايه گه خوارد و هه ناس قولي هه لكيشاد.

ئاخ جگرسوزي بق.

دلّ چمان ئه پرای چنگی داید.

بچوو که می بخهف م کاره گاند وه په رتخ ره سنم.

خوسه که م بخوه، درس بوود.

زانی وه چوه فکر که م! وه ئه و رووژه ک ت چه نی وه تی خاس ه قرده و
بوو له ی کوره، وه هه له په له بریار نییه، ئه مان م شیت و شهیدای بقم،
چه وم نه ی! گووشم نه ژنه فت.

گاجار فکر که م که سیگ له و ولاته چه وه پریییه و یه ده سپیچگیگه ک
بچوود.

منیش هیلم بچوود، خودای منیش گه وراس، خوده زییه و وه قه و لد بکردام!

گرئی بیده نگه و بق و وه ت:

سروه ت ئ قشی هالم خاسه و بوود؟

ئه سر زایه ناو چه و هه ردوانه گه مان، گرمه ی باوشم، هالی خاس
زانسم،

له و کاته.

گووشی شه ونم زهنگ خوارد، زق گورجه و بق و چی وه ت دالگم هالی
خه راوه بچم دوایه گانی بییه مه پی، جاری.

ده سی گووشام و چی.

دقیای چین شه ونم فهره په شیو بقم، ئه وین جاریگ تا فه له ک که و
به یدهد و گاجار له و بانه خه یده ده و خوار.

ت مینید و ه قره وه رییه یلیگ ک وه ل به نبه ن گیاند گریه خوارده و
هه ستت مریدن!

خوهم دامه و خاپووره، بایه س له و هاله دراتام.

چه نی دلّ ئه پرای شاهوو ته نگ بق، دلّ تواس دهنگی هه ژنه وم.

گووشییه گه م هه لگردم و زهنگی دامه پی.

چهن بووق خوارد تا ولام داد، دهنګی ک له ناو گووشم پیچیاډ،
موسیقی خوهشی دس وهپی کرد.

چمانیګ یه کم جار بق ئه وینداری بقم،

وه دهنګی رووه په شیوم له باوش گرد و لاه لاهه ئه پای خوهنی.

ئو رووژه کارم فره بق، کارهیل شه ونمیش وه په رتخ ره سانم،

فکرم له لای شه ونم بق، بایه س ئیواره بجم سه ریګ بییه مه و پی، هه وال
خوهی و دالګی بپرسم.

شاهو و کلاس دهرسی دامه زران قد و منالهیل له ئابادییهیل دهر وهریش
هاتن، کلاسی نیقه لتوز و هساوی سه رقال بق.

ئه پای گشت منالهیلش کیف و کتاو دهفتهر و قه له م سه ن قد و وه
گشتتیاں داد تا جوور یه ک له سه ر کلاس بوون.

شهوق خوهشی له ناو چه و منالهیل بق

له کمار دهر و هچ کلاس دهرس له س قکی و سیاوم و چه وم وه منالهیل و
مامووسایان بق.

ئاسمان که و له شیشه دهر و چه که و رووشن بق.

خوهر شیه چگتر له هه رجار پر شه یلی له سه رمان واران و وه شه و قه و
نوورسه پیمان، کوتیګ هه ور چه رمیتر له وه فر له س قکیګه و نوورپیه
پیمان.

که فتمه و ری و دهم له ئاو تیه نییګ ک له ناو ئابادی پهی بق شووردم،
دهم پایز بق و وه لنگ دارهیل و هره و زهردی چین، وای سه ردی گیژ
خوارده ناو وه لنگه گان و که پوه گانیش وهیلان کرد. نزیک خانه بییداشت
کردم، له و دور دیار دا چه ن که س له دهری و سیانه، نوورپیه ساته که م.
له ناو ری خاوه خاو فره یګ کردوم و وهخت له دهم دهرچ قد، زوتر پا
نام و دهر وا کردم ئه وانیش وه ریژیګه و سلام و هوالپرسی که رمیګ
کردن.

ئیره نګه بقونه یه ی بنه ماله ی که ورا ئه رام، فره خوه شال بقن ک له یوا
له ئابادییاں که سی هه س، تا ئه که ر شه وئی، وهختی، منالی نه خوهش
کهفت یه کی بود تیمارییاں بکه یډ.

بری له لیتیان ئه پام سه رسه وقات هاوردن و شه رمه ندهم كردن.
یه کئی نان و په پگ و شیرینی خوه مانی درس کردود و وه س قهری
هاوردودن. له میړه بانى بهش گه و رایگى وه یانه په س قود.
ههوا سووز سه ردینگ داشت، شه وه کیان که و یه خى له بان زه ق بق، ئه مان
ئو پووژه فه ره سه رد بق و ئایه م پچگیا د.
جاریگ ئه و ره گاز که شی نه و دن و مه رد م وه بخواری نه فتی خوه یان
گه رم كردن.

فیشتر وه ختیل سه ره ژنه یل ئابادی ئه پام نه هار هاوردن، ئه پرا
شاهو ویش بردن وه مه درسه و وه تن: ئیره په سمه نان نیمه پوو ئه پرا
ماموسا بهن یا به نه ی مال.
من و شاهوو وه یه که و نان خواردیمن و ساتی شه که تی دهر کردیم و
گه پیگ دایم.

شاهوو وه ت رادون وه تییه ههوا ئمروو فه ره سه رده زو تره ک بچوو
زقوم نه خوه ی .

بان چه و

کتری له بان بخواری بق و قووړی چایه گه ییش ئاماده، چایپگ پشانم و
نوورپمه ده یشت، ک قیه گان یه یده س چه رمی بقن له وه فر.

شاهوو له لام وساد و وه ت: وه چوه فکر که یید؟

گ چشتی، خوو بقش بزانه!

خه نس م و وه تم: ه قچوه خت فکر نه کردم پووژى له یوا بژیه م، خه وهر وه
چاره ن قس نییاشتم!

شاهوو وه ت: ئیره نگه په شیمانی؟ ئه پاد ژیان له یره سه خته؟ گیان م
پاسه گه ی بقش.

نه سه خت نییه، مه به ستم یه نه ق، ئیره فه ره په نگینه، ئایه مه یل چ ق
بنه مال له من، هه ست قه ری بی نیه که م، خوه شالی ش هه م، هه نای تی ه ن و م
کارنیان خه مه و پى یا منالیان ته و دیرى و دالگى په شیوه و جا
کوورپه ی ئارام گری، دالگى له به دوام که یید.

شاهو دس خسه بان شانم و م وه خوهی چهوسان و ماچم کرد و
وهت ت بیوینهی.

قهزاد له من، دلم رښ بود له ئی قسیه یله نه که، لاچوو و ... هر
دوانه مان تیر خه نسیم.

سروه گیان !

گیان؟

بچوو ئه پای مال ئیره سهرده، دیاره فهره شش شه که تی م که می کارم
مه نیه، یانه وه په رتخ بره سنم تیه مهو، بچوو نازاره گم.

وسیه م تا ده سمه یه تد بیه م!

نه بچوو، زق تیه م.

باشه، خوو جارئ، چه وه رییدم.

تا بره سه مال کردم سماوهره گه دم دام، ده سم پچگیاؤد و له بان
بخواریه گه گرمی کردم و نزی هاته ناو کلگه یلم. وه ئه و ژنه یل ئابادیه
فکر کردم ک چق له شه وه کی تا شه و ده سنیان ها ناو ئاو و کار و
په سوپووله!

ئو رووژه ئامه د پر سه به د بچگی خای خوه مانی و هه نجیر ئه پام
هاوردؤد.

جار جارئ وهل دالگم قسیه که م و دلم تنگ بود ئه پای. هه میشه
ئوشی وهخت کردین بان سهر بیه ن، دلم ته قی ئه پادان.

له خاووخه یال دالگ و بنه ماله م بقم ک گووشیه گم زهنگ خوارد،
شماره ی نه شناس بق.

زانسم له نه خوه شه گانمه.

به لی بفرمان!

سلام سروه خانم، قوبادییم ک شه وه کی مناله گم هاوردمه لادان،
ئیره نگه فهره هالی خه راوه، ته و کردییه و چق ئاگر له پسا سزیه یدن.

هه رکاری که م ته وی ئه و خواری نه تیه ید،

گیان ئەزیزدان چوہ بکہم، کہس نییہ بارمہی ئەپرای لادان.

دہنگی لہبہ کز بق دلم ئاگر گرد و وەتم بقنم کہسی ہس دہوای و
سوزن ئەپرای کل بکہم. فہرہ خوہشالہو بق و دہسخوہشی کرد.

چیم ئەپرای سوزن و دہوای تہوبر ہاوردم.

ئاسمانیش ہرسات تیہریکترہو بق و ہور قہرہزاخییگ داؤدہ پییہو،
سوز تا سقان ئایہم چی!

ئیہ چہنی زمسان زق تیہیدہو جی!

وہپا لہپشت دہروہچہگہ وسیاقم و چہوہرئ شاہوو بقم تا بایدن
بزنام چوہ کہیم.

نزیک سات چوار شاہوو ہات، وەت ئەپرا لہیوا پەشیوی، لہیرہ ئەپرا
وسایدہ؟

منیش گہپ منال خانم قادری ئەپرای دام،

وہتم کہسی نیہ دہوای ئەپرای کل بکہم، ہاتی ئمشہو تہشہنوج بکہید و
دی نیہزانم چوہ وەسەر ئەو منالہ بایدا!

وہت خوہم ئەپرای بہم، بچم سہریگ بییہمہو ماشینہگہ و بکہفمہو رئ.
شاہوو؟

گیان!

ہہوا فہرہ خہراوہ، چق کلد بکہم؟ پرقکہپرقکہ وەفریش وارید، نیہزانم
ہاتی لہناو رئ گیر بکہفی،

رییہگہ زق بہسیہیدن!

ئماج م چوہ بکہم؟

وہت خوسہ مہخوہ، بہمہی و زق تیہمہو.

خودا وەدیار سہردہو، ہقرد وە خوہدہو بود.

بان چہوم، دی پەشیو نہو، وە ئمید

خودا زق تیہمہو.

وهتم: زهنجيرچه رخ ديري؟

وهت: ئا، سروه؟

گيان؟

خه يالڊ ره ههت بوود، زو تيه مهو، رخد نه چوود.

قه زاد له من، بچوو تا شهوا ناتتیه.

شاهوو چي و خوهم دامه خاپووره تا كه مي دلله راوه كييم له هورم
بچوود.

ئهمان ئه و پشت پا دا ئاسمان جه لاي گرد و شه شدانگ وه فر واري چو
په ر قازا!

شام درس كردم، كاروباره گه م ريكوراسه و كردم، نيشتم و جا هه لاژيام.
وهخت بو دهق بكه م!

سات له هه يشتيش رهد كردود، تا ئه و ره ك فهره ري نه و؟!

هه رچي زه نكيش دام كه س جواوم نيياد. دي نه زانسم چوه بكه م.

خوروو ئرمس له چهوم هاته و خوار!

پالتاوه گه م کوتام له وهر و چيم ئه پاي دهر مال كه يخودا، دي چارم
ناچار بو.

ره س قد و دنيا چو ئرووسينگ چه رمينپووش دره وشياد، خوه ر دجاره
هه لات و وه نازيگه و له لابان ئتاقه گه و پا داكيشادا!

چمان م ئمروو له نوو له دالگ پينا بقم و نوورپيمه جامه ك بان تاقه و،
چه وهيلم په نه مياقن، ره نكم په رقد، ئهماني م هالم فهره خاس بو،
شاهووم له لام بو و

هناس كيشاد، ده سي گردم و ماچي كردم. چه و وا كرد و خه ني وهت:
دوه ته گه ئمشه و هه ر ورياي م كردي، ده سي كيشاد له پرچم و
ده مچه وم، وهت: يه ئه را ئقهره گيرسيدينه؟ بنووره چه وه يلد؟!

وهتم: خاسي دي جيبيگد ژان نيه كه يد؟

وہت: ت ولام م بیئہ!

وہتم ہر یہ بزان دقہشہو دنیام ئاخر بق و ئمروو دجارہ ہاتمہسہ
دی.

ہہلس تا بچیمنہو، خہنسم و دەسی گردم تا ہہلسید، دیم تووران خانم
ناشتای ئامادہس و خولکمان کہید، وہتیم بچیم و زامہتدان کہم کہیم.
خالو ئہرا لہیوا ئوشین؟ ئیوہیش ہر چو منال خوہمانین، بفہرمان.
شیر و ہہسہل و شیریز و ...

سفرہی رہنگینی بق، چای گولودہمی ئہرامان ہاورد و خوہیانیش
نیشتن،

لہ کہیخودا فہرہ دەسخوہشی کردیم و داوای لیئوردن و بہخشین ک
خسیمنہسہیانہ زامہت. وہت دی لہیوا بقشی رہنجیہم، ئیوہ نقر
چہومانین. قوربانڈ، بقچگانیم.

دقیای نان شہوہکی وہ یہواشینگہو کہفتیمنہو ری، زہق تہپوسر بق و
وہفر تا ژیر زرانی ئایہم ہات، شاہوو دەسم گرد و وہت: رخد نہچوود
پاد وہ بقچگہو ہیز دە تا سر نہوہیدن.

کہفتمہو ہقر دقہشہو، نیہزانم ئی ریئہ چو ہاتقم؟!!

زہق تہپوسر بق و دەنگ گورگ و گمال ناوزگم بردہو خوار.

وہ چرچہولہرزہ گام نام، ہہ نووریمہ دەورووہرم، چہن جار پام سر
برد و قردگی مہنقد بیئہم لہزہق، دەس رچگیایم وہ ہناسم گہرمہو
کردم و دەورملگہم جہرانمہو، ناوہین مال ئیمہ و کہیخودا قہیلیگ بق،
یہکی لہ لامپہ رووژنایہگان رزیاقد و وہرچہوم خاس نہیم، چراخ
گوشیہگہم رووشن کردم، وہ ئہو دەسہیل رچگیایمہ گردمہی تا
وہرچہوم بقنم، ہانارہسی نہق ہہرچی لہپہکوتی کردم فیشتر پام سر
خوارد، دہر مال کہیخودایش وہفر فہرہیگ کوو بقد، وہ زوور خوہم
رہسانمہ زہنگ دہرانہگہ، کلگم نامہ بانئ، دەنگ کیہکیہی کہسی ہاتہ
گووشم، وہتم منم سروہ!

ہہمزہ کوپ کہیخودا ئہرام دہرہگہ واز کرد و چہوی کہفتہ لیم و وہ
ہہولیکہو وہت چوہ بقیہ خاتقن سروہ؟

کاری بکن، شاهوو!

وہت ئہری چشتی بقیہ؟

وہتم شاهوو چمان لہناو ری گیر کردیہ،

تن خودا کاری بکن، لہ دہنگم کہیخودا وەدەو ہات و وەتہ ہمزہ چوہ
بقیہ؟

وہتم شاهوو ناتییہ، چمان لہناو وەفر گیر کردیہ.

گہپ منال خانم قادری ئہراییان دام، ہال ہکایہت چو بقیہ؟

لہ ہال پەشیوم ئہوانیش ناراہت بقن و وہت ہمزہ بچووہ شوون
ہاوکورہگاندا تا بچیمہ تہلہو ماموسا، زو!

ہمزہ چو تہشہبہرق چئ و منیش دی ہاز لہ گیانم نہو و ہەر لہو دەم
دەرہ نیشتم، خانم کہیخودا ہات و ژیر بالم گرد و بردہمہ مال خوہیان
و دلداریم داد.

ئہمان م ہوچ نہژنہفتم، ہہ ئرمس بقو ک لہ چہوم ہاتہو خوار!

لہناو دلہم ئاخر دنیا بقو!

ئہگەر زوانم لال شاهوو چشتی وەپئ باتاد م چوہ بکردام!

لہناو مالہگیان ہہ ہاتم و چیم.

خودایا دہنگم ہہژنہو!

پیالہی چای دادہ دەسم تووران خانم و وہت یہ بخوہ، ئارام بوو پروولہ،
دوہت نازارمی، ئمید خودا ئیرہنگہ وەل یہکا تیہنہو.

وہ زوور بزہی تیہلینگ دام و وہتم: بوہخشین وەی شہوہ ئیوہیش
ہہراسان کردم.

تووران خانم چو یہی دالگ دلسووز وەت: نہ پروولہ لہیوا نہوٹی، ئیوہ
وہ مل مہردم ئی ئابادییہ فہرہ ہەق دیرین، دہرددان لہ گیانم.

بنیش چایہگہد بخوہ، رہنگ لہ رقید نہمہنئیہ!

بقیہ سات دا، دی نزیک بقو شیت بووم،

وه دۆهت كه یخودا وه تم زهنگی بییه باوگد یا كاك هه مزه، هالوخه وه ریگ
بگر، ئه قییش زهنگ دا گووشییه گه یان له دهسرهس نه ق!

چییه ناو وه رتایر مه، وا چ ق شلاخی دا له ده مچه وم، ههست كردم هلم
هه ناسم یه خ به ساس!

له ناكاو تهقه له دهره گه دان، خودم وه تنیگه و دهویم و چیم دهره گه واز
كردم. هه مزه ته نیا بق، وه تم ئه ن ق شاهوو؟

كاك هه مزه وهت خوهیشگه رخدان نه چوو شاهوو خاسه، ماشینه گه ی
بکسل کردنه وه تراکتووریگ وهل باوگم و یان له پسا تیهن، م کل کردن
تا خه وهردان بکه م، وه تم ئه را چوه بقیه؟

كاك هه مزه: ماشینه گه ی خراو بق و له ناو وه فر گیر كهفت ق.

وه پا كهفت قده و ری!

خاس بق ره سیمنه پی، نزیک بق برچگیه ی!

ئای خودایا شکرد، نیشتمه و زهق، هال خودم نه زانسم، ك دجاره تووران
خانم بالم گرد و وهت بچیمنه و ناو، نه خوهش كهفید.

هه مزه وهت خوهیشكه گه م وه خودا مامووسا هالی خاسه.

تووران خانم ئاو خوه ریینگ ئاوقه ن ئه رام هاورد و خوهی کرده ی
ده ممه و.

پرچم له خودم په ریشانتر بق و ده مچه وم گرد ق، تووران خانم پرچم
داده و لا و ئه سرهیم سرپییه و وهت دی وه خهیر گوزه یشت پرووله و
هه یته هیت ماچم کرد.

خوهم تا ئیرهنگه له ی هاله نه ق.

دهنگ كه یخودا هات و وهت: دۆه ته گه م یه یشه شاهوو.

هه لسام و وهده و تا دهم دهر چیم.

شاهوو كه می بیهاز بق، چییه نوا و دهسی گردم، رچگیاق، دهسی
زهخمی بق و خقنی هات ق.

جی چنگیر له بان دهسی كهفتود، نووړی وهپیم وهت خاسم، وه گیان
خوهد خاسم.

دی زوانم گل نه خوارد قسیه بکه م.

جیپیگ له لای بخوارییه گه ئه پای خسن و شاهوو نیشته، زامه گانج تیمار
کردیم و چای داخی خوارد و گهرما نیشته له گیانج.

وهتم چو بوق؟ گه پ بپیه بزانه چوه بویه؟

وهت: تا رهسیمه ئابادییه گه ری خاس بق، دهوای دامه خانم قادری و
سووزهن کورهی دام و وسیام تا که می تهوی هاته و خوار، فره وهتن
ری خهراوه نه چوو وهتم ت ته نیای، که فتمه و ری و له ناکاو ماشین
خروخپی هات، کریوهش کرد چو چوه! گیر که فتم له ناو وهفر.

وهتم ریپیگ نییه پیاده بام ته قیامه گورگیگه و، که میگ ئه ول ئه قیا زووران
گردم تا دهس له قهوه م کرد، دی فره سهردم بق، وهتم ئه گهر گورگ
نه خوهدیم له سهرما رچگیه م.

ههرچی زهنگ دام ئانتن نییاد، دهسم له گشتجیگ بریآود، تا دکوتی ری
هاتم و چراخیگ له دقر دیار دادن و دهنگ تراکتووره گه هازی خسه و
گیانم، خودا که یخودا و هاوړییه یلی رهسان.

سفرهی شام خسن و گشتیمان نیشتم و تیکه ی نان خواردیم و فره
دهس خواهشی له تووران خانم و که یخودا کردم.

تواسیم هه لسیم ک بچیمنه و ئه پای مال خوهمان، نه یشتن، وهتن: شاهوو
هالی خواهش نییه، بیلن یه ی شه و وه پیدان تیه ل بچووده و سهر.

وهتم: نه فرمان سهر وهرمانین، بیجگه له زامهت چوه دیریم ئه رادان!

خولکیان قه بوول کردیم و ئه و شه وه له وره پروژ کردیم، تا سفیده ی
سوو چهن جار هه لسام و نووړیمه شاهوو، دیم چو منالیگ خه فتنیه و
منیش دجاره سهره و نام.

دهنگ که له شیرینگ ته مام ئابادییه گه ناوده و یه ک، ئه و شه و وه فرییه وه
په رتخ

رهس قد و دنیا چو ئرووسیگ چه رمیپووش دره و شیا، خور دجاره
هه لات و وه نازیگه و له لابان ئتاقه گه و پا داکیشاد!

چمان م ئمروو له نوو له دالگ پئيا بقم و نوورپمه جامهك بان تاقه و،
چه وهيلم په نه مياقن، رهنگم په رقد، ئەمانئ م هالم فه ره خاس بق،
شاهووم له لام بق و

هناس كيشاد، دهسئ گرم و ماچئ گرم. چه و وا كرد و خه نئ وهت:
دقه ته گه ئمشه و هه ر ورياي م كردي، دهسئ كيشاد له پرچم و
دهمچه وم، وهت: يه ئەرا ئقه ره گيرسيدينه؟ بنووره چه وهيلد؟!

وهتم: خاسئ دئ جيببگد ژان نيه كه يد؟

وهت: ت ولام م ببينه!

وهتم هه ر يه بزان دقه شه و دنيا م ئاخر بق و ئمروو دجاره هاتمه سه
دئ.

هه لس تا بچيمنه و، خه نس م و دهسئ گرم تا هه لسيد، ديم تووران خانم
ناشتاي ئاماده س و خولكمان كه يد، وهتيم بچيم و زامه تان كه م كه يم.

خالو ئەرا له يوا ئوشين؟ ئيوه يش هه ر چو منال خوه مانين، بفرمان.
شير و هه سه ل و شيريژ و ...

سفره ي رهنگينئ بق، چاي گولوه ده مئ ئەرامان هاورد و خوه يانيش
نيشتن،

له كه يخودا فه ره ده سخوه شي كرديم و داواي لئبوردين و به خشين ك
خسيمنه سه يانه زامه ت. وهت دئ له يوا بقوشئ رهنجيبه م، ئيوه نقر
چه ومانين. قوربان، بقچگانيم.

دقياي نان شه وهكي وه يه واشيگه و كه فتمينه و رئ، زه ق ته پوسر بق و
وه فر تا ژير زرائي ئايه م هات، شاهو و ده سم گرد و وهت: رخد نه چوود
پاد وه بقچگه و هئز ده تا سر نه وه يدن.

كه فتمه و هقر دقه شه و، نيه زانم ئئ ريبه چو هات قم؟!

منال هيل له بان وه فره گه سرگاني كردن،

وه فر جه نك كردن و ده نكيان ولات گردوده و هه ر.

كولچشت رهنگين بق له وه ر چه وم.

وہ تم ٹمروو ک نہ، ئەمان یه پرووژ وەفرجەنگ خاسی کہیم، شاھوو وە
میلیگە و نوورییہ پیم و وەت توای تاوان چوہ لەیم بسینی؟

تاوان!

جاری بریندارید، دەسوپەلد زەخمە، کولیدەو، هیلەمی ئەرا جاریگ ترەک!

شاھوو؟

گیانەگەم!

چەنی خوہشالم ک ت خاسی و هایدن لەلام.

سروہ!

گیان؟

منیش، خەوەر نەیرید!

گردەمەمی باوشەو، تا پرووہ پەشیوم چۆ پەپۆلەگ بنیشیدە بان گولینگ
و ئارام بگرید.

شاھوو: بخەف، ت فەرە شەکەتی، لەی ژیر کورسییە هەلاژیە.

دەسی کیشادە بان پرچم، چەوہیلیم گەرم بق.

هەلسام دیم شەوا هاتییە و بوو خوہشیگ هات.

شاھوو شام درس کردۆد و

وەت یەمی خەوەر خوہشیگ ئەراد دیرم.

وہتم: خەیر بوود، چوہس؟

وەت: خانم قادری زەنگ داد و وەت ک هال کورەگەمی خاسە و فەرە
دوادیش کرد.

دوای گیان ت بوود .

ئیرەنگە بزەنم چوہ کردیدنە، م ک فرە ورسیمە !

دهسم گرد و بردهمه ئه و ئتاقهگه و وهت: ئيوه بنيشن ميمان مينين،
خه نسّم، چاييگ ئه پاي خوه م پشانم.

وه پشت دهرهچ مالمان تا ئاسمان هساره وه پزاره و چنياقون، مانگ
وه بزهي ليوي وهل وهچگه هسارهگان تاوه تاوه كرد!

زهق پچگياقود، سروهي سهردنگ له لوو دهرهچهگه و زووره ملي كرد تا
خوهي له مال ئيمه گهرم بكه ي!

چايه گه م ههلقورانم.

وه پاسي دنيا جي ئه لاجه قينيگه يه پرووژ تا كه ويي ئاسمان چين، له لاي
هسارهگان هشارهشار كه يد، دهس مانگ گري، نيشيدنه ناو ههوز
هه وشهگه و وه لييا رازوگليه ي كه ي. ئمجا تا شه وهكي له هقره وه ريبه يلد
نوقم بقود، له ناو خه يالدا تا كه شكه شان چيد.

لهوره دي دهرقه يت ئاووههوا و

ئوكسيژن نييدن.

تنى و خه يال سهونزيگ ك ئاونگ نيشتييه سه بان وه لنگه يلى و تا هه لاتن
خوهر له لاي هسارهگان خاپووره كه يد.

دهي له دهرانه ي خوهر و له خه وه لسنيدينه ي، چهود له پرشه ي نقرى
وا نيهود، دهسى گريدن و تا قولتيسه ي ئاسمان به يدنه ي و ئه قيبش
گيسه يل شوورى شانى كه يدن و ت خوهد وه يه كمين پرشه ي خه يد
مال يار.

دايمه ن خوهشم نات " ئاشق و مه ئشووق " ك ئقشن بانترين ئه وينه،
ئهمان م خوهشم تيه ي ههرديگ ئاشق بوون، هه ناي ههرديگ ئه ويندارن،
كهسى چه وه پرى دلوقانى نييه، دي نيه وسيه يدن ئه واكه هوالى بپرسيد،
خوهي پيشده سه، خوهي ته قه لا كه يد تا ئه واكه نه رهنجيد و په شيو نهود.

له يوا فه ره خاسه د ئه ويندار ك ئه ويندار يه كن!

زانم دنيا گشتجوور ئايه م وه خوهي دييه، قه يليگ پليايه، ئهمان ئيرهنگه
گه ي ئيمه س، ئى وهخته بايه س خاس بووه يمه و سه ر.

ئى پروزه يله ژيانمان نيقه لتووز شادييه و ئارامش ميمان دلمانه،
ماله گه مان ساده س، بيته زهك، ئهمان پرشه پرش نقرينه.

جارجاری چیمن تا کویه و لهسه تیه نییگ و سیایمن ک ئاوه گهی
پوژناتر له جامه که و له به سهرده نیه وییری کلگ بهی له ناوی، خری
خویمن و وهل مهردم ئابادی و ئابادییهیل دهرووهر شناس بقمن و
دی ئه و ههست قهریبیه نییه، دهنگمان کردنه ئه رای سقر، چهنی
چه وهری ئه و پوژمه، خوهم تیهی لهی ریورپه سمه یله لهیره بقمن
بزانم چقنه.

سقر کور که یخودا وهل خویشک ئامه ده.

"همزه و مهربه م" ئه و پوژه

خویمان خولکمان کردن و کارت داوات ئه رامان هاوردقن.

همزه و هت و مهربه م، و هتمه بایه س چق سروه خانم دووسم داشتقن،

و هتم: چق! م ئه پرا؟

و هت: ئه و شه و ه ک ماموسا ناو و هفر گیر کهفتقن تازه زانسم ئه وین
چقنه و باوهری کردم و دلّم تواید چق ئیوه ژیان ئه ویندارانهی
داشتقمن.

شاهوو ئه و پوژه چقندنه ناو شار و و هت به و تا و ه یه که و بچیمن.

و هتم نیهتقهنم، سه رقالم، ئمروویش نه خویش فهره یگ هاتنه، لاپه پریگ
دامه دهسی و و هتم یانهیش بسین هانه دهسمه و.

شاهوو چی م تا دهم ئیواره کار داشتیم.

چهن پوژ تره ک سقر بق، مهردم ئابادی خویمان ئاماده کردن، ژنه یل
شهق دقرانن و پیایه یلیش زه قوییگ ک له ژیر دار تق گه واری بق، هامارا
کردن ئه رای هه لپه رگه و جیی میمانه گان.

ئاو تیه نییه گهیش له و لایه و په و هنی بق.

تووران خانمیش سه رقالم بق و هه هات و چی، وهلی خویشال.

له فکر بقم کام ده لنگم بکمه و وهر!

وه خه یال سقر، شه قی دراوردم،

دیم دهنگ ماشینه گه ی شاهوو تید،

چیمه دهم دهر و وهخهیرهاتنیگ وهپی وهتم و ئهسپاو و چشتهگان له دهسی سهنم.

هیمن ههوا سهرد بق، تا ئهید نهووروز قهیلنگ مهنقدن، ههرحهن ئیره تا دقای نهووروزیش سهرد بق و سووزی تا سقان ئایهه چی.

دهسهیل شاهوو وشک بق و پچگیاقدن،

وهتم چو دیر هاتی؟

د چای خوهشرهنگ و گولوهدهم رشانم و هاتم لهلای شاهوو نیشتم و چشتهگان دام لهیک بقنم چوه له چوهس.

چ خوههر؟

شاهوو خهنی شیتانیگ کرد و وهت: ئهرای خوهم خر خواردم، چهوت دقر دیم!

وهتم: پووسد کهنم مهتوهنی؟!

شاهوو: چو نیهتوهنم!

خهیاالییش ئهرام سهخت بق، بزهی لهبان لیوم وشک بق، خهیاال ئایهه ئاشق زق پهشیو بوود.

شاهوو پاکهت رهنگین کادووپیچینگ دراورد و دادهی دهسمهه و وهتم یه چوهس؟

وهت: وازی بکه!

بووسیه بزانه، گیان، وهیهواشیگه و کادوهگه واز کردم، چهوهیلیم له خوهشی درهوشیاد، پارچهی بهنهوش فره رهنگینی ئهرای شهق و دهلنگ کوردی بق ئهول پارچهی زهردرهنگی ئهرا شال ناوقهی و دهسمال بان شانی و تهمام چشتهیلنگ ک تواس. شاهوو وهت خوهشد تیهی، وه رهی م ئی رهنگه فره وهپید تیهی.

دلّم تواس خوهم ئهرا دپهسن بکهم وهلی رپهی دلّم هات و وهتم نهخا وه دلّی نهود!

شاهوو!

گیان

فهره رهنگینه دسده خوهش و گردمه‌ی له باوشم.

سوو بقرنه‌ی و تا پروژ زهماوند ناماده‌ی بکه، ئا به‌مه‌ی لای سه‌بری خانم، ئه‌ق رهنگین دقرنید.

پروژ سقر هات و م شه‌وه‌کی زقه‌سه‌سامه‌و پا و خوه‌م گورجه‌و کردم و شه‌ویه‌گه‌یش ک سه‌بری خانم وه ئه‌و دسوکار رهنگینیه دقران‌ود کردمه‌ی وه‌ر، فهره رهنگین بق.

شال زهرده‌گه‌یش دامه‌ ناوقه‌ی و دسمال بان شانگه‌یشی دقرز کردم، شاهوو که‌وش وه رهنگ شه‌ویه‌گه‌یش ئه‌پام سه‌ن‌ود و کردمه‌یانه‌و پا. نوورپمه خوه‌مه‌و، فهره رهنگین بق، تا ئه‌و ساتیشه شاهوو له وه‌رم نه‌قدنه‌ی،

چرپمه‌و پی، ئه‌قیش نه‌زانس، هاته ناو ئتاقه‌گه و خاس تماشام کرد و وه‌ت: بچهرخ بزنام، وه‌لا فره له‌لید که‌فی، دس خوه‌د خوه‌ش، په‌سه‌ند رهنگینه.

شاهوو: چق رهنگین نییه، بنووره ئی نه‌ونه‌مام وه‌رایوه‌رمه.

له ناو جامه‌ک بقچگ ناو تاقه‌گه، وینه‌ی دوانیمان چق قایی که‌فت‌ود.

دهنگ ساز و دیول ولات گردوده‌و وه‌ر و هه‌نزیکتریشه‌و بق.

له‌وره ریوره‌سمییان له‌یوا بق ک که‌سه‌ی تازه‌س‌قر بق، ژن خان ئه‌وسا ئه‌لبه‌ت، ژن گه‌ورایه‌یل یا ده‌وله‌مه‌نه‌یل، وه ساز و دیول چینه‌ شوونی و له‌ دهر مالئیان ساز ژهنین و خولکئیان کردن ئه‌پای ناو س‌قر،

جوانه‌یل ئابادی و بری له میمانه‌یل وه‌ هه‌له‌په‌رگه و گورانی له‌ دهر مال کوو بقن. هه‌له‌پرین و ده‌نگ شاوازکیشانئیان و خوه‌شییان تا هه‌فت ئاویایی چی، چه‌وه‌ری مه‌نن تا میمانه‌یل رینه‌مایی بکه‌ن تا ناو س‌قر، فهره رهنگینه.

له‌ دهر مال ئیمه‌یش و سیاون و خوه‌م یه‌ججوری ئارم هات، ئه‌مان له‌به‌ خوه‌ش و شاد بق ک خوه‌دیش بقده‌ یه‌کی له‌و ئایه‌مه‌یله.

دهلنگهیل رهنگین و رهنگامه، وه قهولی نهنگم، ژنهیل وه دهلنگهیل
زهروزیباو و رهژیای، زلفهیل شوور، کوردهیل ناوقه‌ی بهسیای و
قیافه‌دار.

جوانی له خوهیان کهفت.

شاهوویش وه ئه قه‌دوبالای جوانییه، دهلنگ کوردی کردوده وه و
شالیش داو له ناوقه‌ی، هه‌ر له خوه‌ی کهفت، له دهم دهر ئه‌سپهن دود
کردن و خرئ دامه دهور سه‌ر شاهوو، بوو ئه‌سپهن بردم ئه‌رای س‌ور
خوه‌مان!

ئه‌و پروژه له‌ه‌ورم نیه‌چوود، خوه‌م وه‌ت‌قم س‌ور گه‌ورا له تالار
نیه‌توام،

له‌ناو باخ باوگ شاهوو ک له ئه‌ولاتر شار ب‌و، سه‌نده‌لی چن‌ون و
کولجینگ ریسه به‌ساقن.

وه ره‌ی م ئه‌وره فه‌ره خوه‌ش ب‌و، میمانه‌گانیش وه‌پییان خوه‌ش
گوزه‌یشت.

م له‌ناو ئارایشگاه کارم ته‌مام ب‌و و چه‌وه‌رئ شاهوو ب‌قم.

له‌ناو جامه‌ک دجاره وه خوه‌م نووریم،

گولگه‌برییه‌گه‌ی وه‌رم فه‌ره زه‌ریف و رهنگین ب‌و، شاهوو له‌ناو دهر
دیار دا، ده‌سه‌گول ناو ده‌سی داده‌ پیم و تماشا‌یگم کرد و وه‌ت:
ره‌نگینتر له هه‌میشه‌ی، له باوش گرده‌م.

دهر ماشین ئه‌رام وا کرد و خوه‌یی‌ش هات نیش‌ت، تا وه باخ ره‌سیمن وه
چه‌ن جی و سیایمن تا وینه‌گه‌ره‌گه‌مان وینه‌ ب‌گرید و ئه‌و ساته‌یل خوه‌شه
دایمییه‌و بوون.

شاهوو چمانئ تا ئه‌و پروژه م نه‌ود، گوران نوورئ وه‌پیم.

چ‌و په‌ره‌ی قاقه‌ز وه خه‌ت بره‌یل، وه تاسه‌ی ده‌سه‌یلئ ب‌قم.

بوو ئه‌سپهن دودی و هاتنو‌چین مناله‌یل له‌وه‌ر ده‌ممان.

تا دقای شام و دکوت شهواریش میمانه‌گان بقن و هه‌لپه‌رگه کردن،
ئیمه‌یش له ئه‌وه‌ل تا ئاخ‌ر له قولتیس‌ه‌ی هه‌لپه‌رگه‌که‌ره‌گان بقمن،
قاچوقولمان ژان کرد.

شاهوو چپیه‌م و وه‌ت هاید‌ه کوو؟

وه‌تم له س‌قر خوه‌مان !

دهس له‌ناو دهس یه‌ک وه‌ل هاو‌رپیان چیم‌ن وه‌ ساز و هه‌لپه‌رگه.

له ژیر داره‌ت‌ویه‌گه

له س‌ق‌کیگ من و شاهوو نیش‌تیم و نوو‌رپیم‌نه میمانه‌گان.

جه‌شن گه‌ورایگ بق، میمانه‌یل فه‌ره‌یگ هات‌قن، گشت دهس له‌ناو دهس
یه‌ک هه‌لپه‌رگه کردن، مناله‌یل ژاو هه‌لاوردن له‌ی ناوه، یه‌کئ تواس
ئه‌وانه دامه‌زرنید.

کوره‌یل جوانیش له میمانه‌گان په‌زیرایی کردن.

ئیمه‌یش گه‌پ دایمن و نوو‌ر‌سیم‌نه میمانه‌گان.

هه‌ر که‌سئ ناسیبه‌مان هات و هال‌وخه‌وه‌ری وه‌لمانا کرد.

وه‌ق و زاوا دهس له دهس یه‌ک پا له ماشین هاوردنه‌و وه‌ ر‌ق خوه‌ش،
خوه‌شهاتی وه‌ میمانه‌گان وه‌تن.

چه‌ئ مه‌ریه‌م ره‌نگینه‌و بق‌د و هه‌مزده‌یش

وه‌ل هاوکوره‌یلی قسه‌یه و یاری کرد.

ده‌لنگ کوردیه‌گان وه‌رپیان چ‌ق‌ن‌قر له لییان که‌فت.

هاتنه‌ لای ئیمه و ده‌سخوه‌شی فه‌ره‌یگ کردن و خولکمان کردن تا
وه‌لیتیا‌نا هه‌لپه‌رگه بکه‌یم، منیش دهس مه‌ریه‌م گردم و شاهوویش دهس
م.

هه‌مزه که‌فته‌و سه‌رچووپی و گشت وه‌ ر‌ز و وه‌ نه‌زم ره‌نگینه‌گه‌و
هه‌لپه‌رین.

که‌یخودا وه‌ شه‌وق هات و دهس خسه‌ مل زاوا و وه‌قئ و داروده‌سه
شاواز کردن.

ههست خوهش شادی و ههستیگ باوگانه له ناو چهو که یخودا مهوج دا،
ئهسر شهوق له گووشه‌ی چهوی کوو بقدا!

دقیای هه‌لپه‌رگه، خوگ میمانه‌گان کردن ئه‌پای نان نیمه‌پوو.

دقیای نان، له‌لای خزم و وه‌ق و ئافره‌ته‌یلینگ ک مه‌ژمه‌یل گه‌ورایگ ک
پر ناویان ئاجیل، شیرنی، مه‌قژ، گرده‌کان، شکولات، نقل، میوه، سیف،
ئه‌نار و ... بق، بری له مه‌ژمه‌گانیش ده‌لنگ زاوا له‌ناوی بق ک گشتییان
ره‌نگین درس کردن و دامه‌زران‌قن و وهل ئه‌و مه‌ژمه‌یله هه‌لپه‌رگه
کردن، ئیکه‌یش دالگ و خوه‌یشک زاوا گشت ئه‌و خانمه‌یله شاوازانه دان
و ده‌سخوه‌شی له‌لییان کردن و ئه‌وانیش دانانه‌یانه‌و زه‌ق .

چق پرسووم ئه‌وسا و ریوره‌سمییان،

زاوا نانه بان کورسییگ ک قالی ده‌سبافی له‌بانی خس‌قن تا دیاری
بوود و یه‌کی له پیایه‌یل ک نیه‌زانم چه‌ن کوپی له ئابادییگه زاوا بقن،
ئه‌ق‌ئی ره‌سمه ئه‌پای وه‌ په‌رتخ ره‌سان‌قد، وه‌ ده‌نگ به‌رزهو به‌یت له
بالای زاوا وه‌ت و کوتر و شه‌لوار له‌وه‌ر زاوا کردن و له‌ی ناوه
هه‌رکه‌سیگیش خه‌لاتیگ داده پییان و بمارکی کردن.

زاوا ک ده‌لنگ له‌وه‌رکردنی ته‌مام بق

گشت هاوکوره‌یل و قه‌وموخزمه‌یل ده‌س خسنه‌ ملی و پیرووزبای وه‌تن.

له‌و نقل و شکولاتیشه‌ پرشاننه بان سه‌ر زاوا.

دقیای یه، دجاره ده‌س زاوا گردن و ساز و دیول و هه‌لپه‌رگه.

چه‌ن گله له گه‌وراگان و دالگ و باوگ و خزم چینه شوون وه‌ق.

دقیای مالاوایی دقه‌ت له باوگ و دالگی ده‌س خه‌یری دان و وه‌تن خه‌یر
بقنن خوه‌یان و خزمییان.

زاوا چه‌ن گام مه‌ن‌قد وه‌ مالییان، له ماشین پا هاورده‌و و له‌بان خانی
نزمیگ ئه‌را میمانه‌گان هه‌نار و سیف و شکولات و نقل فره‌ داد.

وه‌ مانی مال مراده‌و هه‌رکه‌س بکه‌فتاده ده‌سی مرادی هاسل بوود،
گشت وه‌ شه‌وق تواسن له‌ی سیف و هه‌ناره وه‌ ده‌سییان بکه‌فید.

زاوا چئ وهق له ماشين هاوردو خوار و دس له ناو دس، له ناو چهپ
و شير و هاوريي ميمانه گان ئه وان تا ناو مالييان بردن و له وهر پايان
كاورئ قورواني كردن.

من و شاهوو له زاوا و بنه ماله يان مالاوايي كرديم و چيمن.

شاهوو سه ريگ كيشاده مه درسه و بهرگه ي تاقيكاري و دپيهك (امتحان)
مناله يل ريكوراسه و كرد، كتاو هگان وه رزه و چني و مه درسه گه گزي
داد.

م له ولاترهك و سياقم و نووريمه پئ، چماننگ ئه را منال خوهي كار كرد.
وه راسي بيويته بق.

هه رچه نيگ وه هار بق ئه ماني سوز سه ردي تا سقان گت نه كرد و
له رز خسه گيانم.

گوله يل رهنگيني له لاي مه درسه گه سه ونز بقن و قه يلنگ گوله چه رمي
چنيم تا وشكه و بكه م.

شاهوو! شاهوو گيان، كارو وه په رتخ نه ره سي؟

شاهوو وه ت: يه سه تيه م، ته مامه.

ده لنگه گاني ته كان و دسم گرد و وه ت بفرما خانم، چهنئ دسد سه رده!
رونج وه پيد كردم!

قه ي چوه كه ي، له يوا مه وش چماني م بيگانه م!

شاهوو: ت هناسمي.

ده سه يلي جه رانمه ناو دسم، هه ست گه رماي ده سي گه رما دا له گيانم.
چايمان ئاماده بق، شاهوو زامه ت هاوردني كيشاد، له پسا گه پ دايم ك
گووشيه گه م زهنگ خوارد.

ئه له و بفرمان: سلام خواه يشكه گيان چوني نازار؟ خاسين؟

سلام خاسي، چوني سيما گيان، هالد چونه؟ چ خه وهر؟ گشتي خاسن؟

خاس خاسن.

سيما!

دهنگد جووريگه؟

هقچ كوره، زهنگ دامه هالد بپرسم!

سيما!

گيان

گيان ئميد چوه بقيه؟

كه مي باوگه نه خوه شه برديمه سهي نه خوه شخانه، په لپ ت گرد، منيش
زهنگ دامه پيد.

ده سوپام گوم كردم و هه ول بقم، چو هالي خاس نيه؟ تن خودا چوه
بقيه، هالي ئيرهنگه چونه؟

دالگم چونه، نهو خاسه؟

سيما ك زانس م فهره په شيوم، گوشي دا دس باوگم تا وه ليتيا
بوشم.

ئه له و باوگه خاسي؟ و ئه سر له سوك چهوم رشياد.

دهنگي هه ژنه فتم ك وهت سروه گيان خاسم وه گيان خوده، گيان م
خوهد په شيو مهكه، ئيرهنگه فهره خاسم، دل م تواس دهنگد هه ژنه وم.

وهتم باوگه تيه م سهر دمه و پيد،

باوگم وهت نيه توای رووله رييه گهد دقوره،

وهتم قهي نيه كه ي، دل م ئارامه و نيه ود.

دقياي مالاوايي گوشييه گه قت كردم، دس نامه بان چهوم و تير
گيرسم.

چمان له دس خوهم ناراههت بقم، فكر كردم ئه وان له هقروه و برده و
ويژدانم ناراههت بق.

شاهوويش له ي ناوه نه زانس چوه بكه يد و دس م گرد و دلداريم داد.
ئه سر چه وهيلم سرييه و وهت به و ده لنگه گاند گرده و بكه تا سوو
بچيدن.

نورپيمه پټيه و چمانی خه م دنيا ناونه کولئی، چوهده شاهوو گيان؟
شاهوو: هوقچ.

نه بوقش بزائم چوهده؟

له وهختيگه و هاوژينيم له يهک دور نه و مننه، هي مان نه چيدنه دلتهنگ
بقمه!

جاری بيلا بچم پيلاگانم جفته و بکه م نيککش خوده زانی ناچارم.
شاهوو: زانم سروه گيان.

دهلنگه گانم، کتاوه گان و چهن بهلگه تواسم هه لگردم و چهن کاريش
داشتم ک بايه س له وره وه پييه و بوردام .

وهخت له يه خاستر ئه رام نه ق، ته نيا دوری شاهوو بق ئه مانی چاره يگ
نه ق.

شه وه کی شاهوو زوقتر هه لساقود و نان شه وه کی سه نوقد و سفره
چنوقدن.

سلام شه وه کی وه خه ير.

سلام گيانه گهم، باو نايشتاد بخوه تا بره سنمه د.

ئه نوق چوه ئه ول مناله يلا که يد؟

شاهوو: وه هه مزه وه تمه ئمروو له بان سه رييان بود و ريورپه ون کاريش
ئه راي وه تمه.

شاهوو!

شاهوو: گيان

دهسد خوهش.

شاهوو: دی من و ت له ی قسيه يله داشتيم؟! م گورجم، شاهوو بچيم؟

شاهوو: منيش ناماده م.

چه مه دان بقچگی نامه ناو ماشين، دهلنگ نه تواسم، له وره دهلنگه يل
ناوردوم و نتاخه گهم له شوون خوهی مه نوقد.

سوار بقم.

لهو پښه و ک چيمن هڅره وهرييهيل فهره يگ نه پام زښه و بڅ، له يه کمين
پوڅ هاتنمان تا ناو وه فرچقيان شاهوو و نه شه وه

نه مانى هيمن نه پام پر له هه ست خوه شه.

دى نه و ترس جارانه نه يرم و تماشاى رهنگينى سرووشت كه م.

شاهوو جاروه ختى نوورسه پيم، خه مى له چه وي ديار بڅ، خوه ميش
خوه شم نات له يوا بيلمه ي جيبه و، نه مانى چارم ناچار بڅ و بايه س
بچياتام.

له گاراج وساد و نه پام بليت گرد و جانتاگه م ناده ناو نټبووسه گه و
وهت: چشتى نيه تو اى؟

نه شاهوو گيان.

شاهوو: نه گهر كارى بڅ خه وهرم بكه تيه م،

بان چه وم.

شاهوو: سروه!

گيان؟

شاهوو: هڅرد وه خوه ده و بوود، فهره خوسه نه خوه.

باشه د، تنيش هڅرد وه خوه د بوود گيانه گه م.

مسافره يل تاونى 3 سوار بوون.

دهنگ من و شاهوو له يه ك چه كان.

دهسم گرد و دى هڅچ نه وهت.

له پشت شيشه ي ماشينه گه

نوورسمه شاهوو ك وساود تا له وهر چه وي بوومه خاليگ و دهس هيز
دا.

دقياى چه ن مانگ يه جار يه كم بڅ له شاهوو دڅره و كه فتم، له ناكاو
دلته نكي گشت گيانم گرد.

سهرم نامه قه‌ی شیشه‌ی ماشینه‌گه و تهمام ه‌قره‌وه‌رییه‌یل ژیانم
وه‌گه‌رد شاهوو له‌وه‌ر چه‌وم ری کرد!

په‌یامیگ ئه‌رای گووشییه‌گه‌م هات،

شاهوو بق‌ن‌قسا‌ودن "فه‌ره‌ دووسد دیرم"

ئی سی وشه‌ تهمام هه‌ستم شیوان و

نه‌ت‌وه‌نسم جواوی بییه‌م.

شاهوووم فه‌ره‌ له‌ده‌ور وشه‌یل ئاشقانه و قسیه‌یل قه‌قه‌وه‌ نه‌ق، م له
چه‌وه‌یلی زانسم چه‌وه‌ی‌قشی.

ژیان من و ئه‌وه‌گه‌ریا‌ود.

تا ره‌سیم خه‌یال شاهوو ته‌نیا هاوریم بق، ئتبوس و ساد و پا هاوردم
و تواسم تاکسیییگ بگرم ک ده‌نگ شناسی له‌ناکاو چرییه‌م، پلیامه‌و دیم
سیماس هاتیه‌سه‌ ته‌له‌وم، باوشی‌واز کرد و وه‌ تاسه‌ له‌ سینی خوه‌ی
چه‌رانه‌مه‌و.

چه‌نی دلم ئه‌رای ته‌نگ بق!

ناو ری هه‌ قسیه‌ کردیم و گه‌پ‌دایم، چمانیگ یه‌ سه‌د ساله‌ یه‌کتره‌کی
نه‌قمن!

وه‌تم باوگه‌ چه‌قنه‌؟

ئیره‌نگه‌ خاسه‌، نیه‌زانم یه‌یجاره‌ چه‌وه‌ی بق، هناسی قت بق و که‌فت،
خ‌قن زایه‌ ناو چه‌وه‌ی!

خودا نوورییه‌ نزوله‌مان، دجاره‌ داده‌ی پیمان.

سیما جاری بچیمنه‌ نه‌خوه‌شخانه‌ دلم تا‌قه‌ت نه‌یری دی، دلم درات!

سیما: ت شه‌که‌ت ناو ریی جاری بچیم سات تره‌ک تیه‌یم!

نه‌، یه‌یراس بچوو.

سیما: باشه‌د چیمنه‌ ئه‌وره‌.

ره‌سیمنه‌ وه‌رایوه‌ر نه‌خوه‌شخانه‌ و گیانم پر له‌ دله‌راوه‌کی بق.

له پشت دهر ئووتاخه گه‌ی هناسی له ناخه و کیشام و له خودا تواسم
دهر د و په‌زاره له‌لی دقر بخه‌ید. وه یه‌واشیگه و دهره‌گه واز کردم و دیم
دالگم له‌لای ته‌خت باوگم نیشتییه و ده‌سی گردییه.

وه‌لیتیا قسیه که‌رد.

باوگمیش چه‌وه‌یلی به‌سیا‌ق‌دن و گووش ته‌کان

دالگم چه‌وه‌ی که‌فته لیم، هه‌لساد و م له باوشی جه‌پان و چه‌ن که‌په‌ت
ماچم کرد، باوگم له دهنگ ئیمه چه‌وه‌ی وا کرد و چرییه م و وه‌ت: سروه
گیان، تنی نازاره‌گه‌م!

ئه‌ری باوگه، قه‌زاد له گیانم، ده‌س و ده‌مچه‌وه‌ی ماچ کردم، بخزیگ
قورپییم گرد‌ق‌د و له‌پسای تاسانه‌م!

باوگم وه ده‌سه‌یلی ئه‌سر چه‌وه‌یلیم سرپییه و وه‌ت: پرو‌له‌ خاسم، خاس
دی توان مره‌قه‌زم بکه‌ن، نیشتمه لای ته‌خته‌گه‌ی و ده‌سی گردم، خودا
شکر کردم ک جاریگ تر بنه‌ماله‌م ئازا د‌ق‌نم.

وه‌لیتیا که‌یف خواهشی کردم، ره‌نگور‌ق باوگم خاس بق.

دالگم وه هزار مکافات کله و کردم و خوه‌م و سیامه لای باوگم، دلم
تواس خوه‌م تیمارکه‌ری بووم.

دگدره‌گه‌ی هات و د‌ق‌یای ن‌ق‌سان ده‌وای و معاینه‌ی، وه‌ت تا سوو
گیچه‌لینگ نه‌ودن،

مره‌قه‌زید.

د‌ق‌یای سه‌قام باوگم، خه‌یالم ک ره‌هه‌ته و بق، پروژی چیم و سه‌ری دام
له دووسه‌یلیم، چه‌نی له دینییان خوه‌شحال بقم. ئه‌وانیش ئه‌لاجه‌وینیان
هات ک م دینه، وه‌ل یه‌کا چیم نان خواردیمن و وه یاد جاران له‌ده‌ور
یه‌ک کوو بق‌من.

ئیره‌نگه دی شه‌ونم وه‌گه‌رد یه‌کی له هاوزانکووه‌یلی س‌ق‌ر کرد‌ق‌د و
فه‌ریش هالی خاس بق، ئه‌ود‌ق‌یای مناله‌یلش هه‌رکامییان ئه‌رای
خوه‌یان سه‌قام گرد‌ق‌ن.

له ناو ختیاوانهیل ری کردم، چمان یه چهن ساله لهیره چیمه، فهره له
هقرهوهرییهیلم زنییهو بق، هقر شاهوو ئانی ولم نهکرد، دلتهنگی گشت
گیانم گردودهو وهر!

چهن رووژه لهلی دقرم!

له ئه و کافه ک یه کم جار وهل یه کا قسیه کردیم، لهو شوونه ک
نیشت قمن، نیشتم، قاوهیگ سفارش دام ئه مان وهبی شاهوو دنیا بیتام و
له قاوهگهیش تیهلتر بق. ههلسامه و پا و ماشینیگ گردم تا مال،

بایهس بچیاتامه و، شاهوو ته نیا بق و م له ئه ق ته نیاترا!

باوگم دی فهره خاستره و بق و ئه و شهویشه گشت له مال باوگم
بقن. خویشک و منالهیل و براگه م و. ...

م دلم تواس له ئتاقهگه م نامه و دهیشت،

تواسم بخهفم، سیما هاته ته له روم وهت چوده؟

هقچ که می بیهالم.

هالم خویش نییه، که میگ ترهک تیه م.

چه وهیلیم سهنگینه و بق و تازه چ قده خه و دیم دهسی خریاد له گیسه یلم،
خه یال کردم خه و دقنم، بوو شاهوو داد، دلم نه تواس چه و از بکه م،
خوه شم هات له و خه و بمینم و نه لسم.

دهنگ شاهوو پیچیا ده ناو گووشم، سره وهگه م! خانم گیان!

ئه مان یه خه و نه ق یه شاهوو م بق

هات ق و ئه رای لام.

چه و از کردم شاهوو له وهرایوهرم بق، دهس کیشامه ده مچه ویتیا.

گردمه ی باوش و چق کوورپه ی له باوشی نارام گردم.

وهتم یه که ی هاتیده؟

چق له یوا بیدهنگ!؟

شاهوو: دالم تهنگ بوق ئه پراد، ههميش ئه ركم بوق بام سهري بهمه و باوگد.

خوهش هاتیده، چهنی هورد کردم.

تهقه دریا له دهه و دالگم وهت: یهیش شاهوو ههلس توایم شام بخوهیم.

وهتم ههمره تیهیم، بیلا دهلنگه گانم ئالشت بکه م.

دهه کومد دهلنگه یلم واز کردم، ئه وشه قیه ک له یه کمین شه و ک شاهوو هاته مالمان و داوام کرد، دیمه ی، فه ره خوهشم له لی هات، دراوردمه ی گرمه ی قه ی خوهم له ناو جامه که گه سه رتاپا نوورپیمه خوه م، شاهوویش وه ئه وشه شیرنییه و تماشام کرد و وهت هه یه بکه له وهرده فه ره ره نگینه و وه پید تیه یه.

وهل یه کا چیمنه و خوار، گشت چه وه ری هاتنمان بوقن.

باوگم هات ماچم کرد و دهس خسه دهه ور شان من و شاهوو و له بان مبله سیکه سییه گه نیشتمین.

دالگم هات و وهت شام ئامادهس و بانه سهه سفره، چه نجوور چشت درس کردود، جهشن گردود دالگم ئه پای خاسه و بوقن باوگم و وه خوهشالی له میمانه گان په زیرایی کرد، من و شاهوویش له لای یه ک نیشتمین و ئه پام شام کیشاد.

دقیای دهه فته دقوی له شاهوو و نه خوهشی باوگم، ئمشه وههست خوهشی داشتتم، تا ئاخرشه وه یاریکردن و گه مه و گه پدان بردیمنه و سهه.

گله گله میمانه گانمان چین و ئیمه ییش

له ناو ئتاقه گه م خه فتمین.

چهن ڀوڙي هس ڪ دجاره هاتيمنه سهو، دلڻ ئه ڀري ساده ڪي و
ٿارامش ئيره تنگ ٻڙ، ئه مان له وره يشه چشته يليگ ٻڙ ڪ دجاره
بندارتر ديمه يان و فره چشته يل و فڪره يل ٿالشته و ٻڙدن.

خوهشم هات دجاره ئه وڌي ڪي ده رسه گهم بخوهنم.

چهن ڪتاو و جزوه له وره سهنم، تا له وهخته يل بيڪاريم بخوهنمه يان و
وه زانياري خاستري له خزمهت خه لڪم بووم.

تيهني خوهشي له بان ئه و ياله و ٻڙ، ٿاو سه رديگ داشت، هه روهخت
فهره بيتاقت ٻڙم تا ئه وره ري ڪردم و له ناو بيدهنگي فڪره يل ڪردم.

تا ئه وره دهنگ وا پيچياده ناو گڙوگياگان و داره گان شه کانه و وڙه يل
وهدهم واوه و هه لپه رين و دهنگ په له وره ري له و ڌوره و هات، تيهني ٿاو
وه ٿاراميگه و ري خوهي گرد و چي،

تهمام گيانم وهل سرووشتا هاوري ٻڙ، له بان سان گه وري لاي
تيهنييه گه نيستم

له به له ناو خه ياله يل خوهم گوم ٻڙم ڪ نه زانسم ڪه ي شاهوو هاتييه !

خانم گيان خاسي؟

خاسم شاهوو ده گهم، چو هاتيدينه؟

سروهه فره هايده ناو فڪر؟

ئهر، داشتم هه لسهنگانم بزائم چو بوود و چوه بڪهيم.

له گيفاني مشتني مهوڙ دراورد خولڪم ڪرد، دهنگي له لي هيڙ دام.

سروه ئه را هه رڪات تواید ڪاري بڪهيد تيهيده ل و ئي تيهنييه؟

شاهوو ئه ڀري زانکوويگ له ٿروپا بوورسيه ٻڙمه، ڪي فڪري ڪرد م
هره قه بوول بووم؟ ئمجا له ڪوو؟ پاريس!

شاهوو: ديمه ي، فره يش شانازي وه پيد ڪردم، وه ي هه مگه ڪاره و ڪ
لهيره داشتني، ولا ده سخوهشي ڏيري.

قوربانده، نيه زانم چو بچم، يا هر نه چم!

شاهوو: چۆ بوود نه چید، مه گهر م هيلم ته مام شه نوکه نه یلد له کيس
بچوود، دلنيام کارهیل فه ره یگ له ناو سه ر دیری ک بایه س وه
سه ره نجام بره سنیده یان.

پووړی ت وه جی بيلم و خوه م بچم، بیخیالی بووم!

شاهوو: کی وه تیه ت تواید وه ته نیا بچید؟

م نیه یلم، تا هه رشوونینگ بچید خوه م هاوړیدم و خه نس.

نووریمه شاهوو نه زانسم چوه ب قشم، وه خاتر م تواس گچشت بیلیده
جیه و وه لما باید!

شاهوو: خوه میش توام له وره ئه و دقای دهرسه گم بخوه نم تا هه نای
هاتیمنه و ده سمان پر بوود.

شاهوو: نه وه تی هه رکات توای کارئ بکهد ئه را تیه یده لای ئی تیه نییه؟
زانی چوه س؟ دهنگی یه ی ئارامش تاییه تی دیریدن، چۆ وه ختی گورانی
گوش دم یا شیر خوه نم.

نیه زانی چه نی هال خوه شی دیری له لۆ ئی ئاوه بنیشی.

ئاو ئی تیه نییه له ته مام ئابادییه گان ره ی بوودن و رشیدنه ناو چه مه گه،
نیه زانم په رتخی ها کوو؟ ئه مان زانم له گشت ولاتمان ره ی بوودن و
خوه د زانی هاز و ئنرژی ئا و چونه، وه ل خوه یا ته مام ئاواته گانم به یید،
گشت قسیه یل نه وه تییمان، هزاران جایلوجوان له پای ئی ئاوه نیشن، ئا و
خوه ن، ده مچه و شوورن و... . توام گله وه گله ی ئاواته گانم وه دهنگ ئا و
گل بخوه یده ناو گوش ولاتم تا بووده ریوره وه ن رزگاری، زانیاری
و...

توام ئاوه گانیش به شینگ له ئاواته گانم له گیان بکیشن، بووده پووس و
سقانیان تا یه ی پووړی مناله گانمان له ناو ری و زقوم نه له رزن، تا
دالگه یل کوور په یلیان وه لاوه لاوه یل خه مین نه خه فنن، ئمید بوود و ژیان
بوود، باوه ر!

شاهوو تا م قسیه گانم ته مام بۆ هۆچ نه وه ت، وه قسیه یلم گوش ته کان
و ئاخرسه ر وه ت بژیه ی، ولا قسیه گاند قسیه نییاشت.

دقیای دوو سی سال دلکهنین لهیره ئه پرام فهره سهخته. وهلی شاهوو
چهن کس له منالهیل ئیرهنگه دگدرن و وهتن ئامادهیم بایمنه ئیره تا
ئهرک خوهیان وهجی بارن و له خزمهت مهردم بوون، ئهوسا ئیمهیش
تقهنیم وه ئامانجهیلیمان وه خهیاڵ رهت برهسیم.

شاهوو: له یواس سروه گیان، ئمید خودا گشت کارهگان درسهو بوود.

دی ههلس خوهرئاواس.

لهی ناوچه فیهره چشت بقم. چشتهیلگ ک هاتی تا ئاختر تهمن
وهدهس ناوردام.

تاقیکاری منالهیل تهمام بقدن، وهروه تاوسان چی و شاهوو فهرهتر
لهمال بقر، لهناو باخچهی ههوشهگه تهپهتیزه و کهوه و نانا و
سهونزیی خواردن کالقد و لهدهوری خهلهتیاقدن، سهوهدی چنقد و
دادهی دهسمهو.

ژیانمان تام رهیهان داد، بووهقراتی تا ههفت مال ئهولاترهکیش چی،
نه بقرشم ههچی م بوهتام ههر ئهوه بقرنه، وهلی چشتیگ له ژیانمان
بقرک ئیمه پاوهنی کریاقمن، ئهوهیش ئهوین راسگانی بقر.

ئاشاسیگ ک مهردم لهناو هقرییان بقر، له ئیمه دقر بقر، ئاشاسمان
ئامانجیگ بقرک داشتیم و ئهوینمان. ...

ژاله وهزور خوهی له پلهگان خانهبیدااشت کیشادهو بان، دامهی له بیز
چهو، پهنگی پهقردن!

مهریه م چریم و وهتم بچوو دهس ژاله بقر چمان سازی ناسازه، لهبان
سهندهلیگ داکراسیاد و هناسیگ کیشاد و جهروپیچ خوهی دا، چمانی
ژانی گرد!

چیمه لای فشاری گردم، خاس بقر، وهتم چوهده؟

ژاله: یهی جووریگم دا دوانزه رووژ ترهک له وادهم مهنییه، وهلی له
شهوهکییهو سهروپا کهم.

ژاله گیان بایهس بچیدنه زایشگای ناو شار، خوده زانی ئیره ئمکاناتی
کهمه!

ژاند فهرهترهو بوود توایم چوه بکهیم لهی ری دقر و دریزه؟

ژاله: سروه خانم زانم چوه ئوقشى

ئەمانى ھاوژىنەگەم لەمال نىيە، چەوەرپى ئەقەيم تا بايدنەو.

ئەمىد خودا.

بچوو ھەلاژىيە و ھۆچ ھاتنوقچىنىگ نەكە.

شمارەم دىرى؟

ژاله: ئا خانم دگەر، بان چەو ھە ھەلاژىيەم.

دقياى ساتى ھەلساد و ھەت چمان ژانم تاوى بۆ

چمەو ئەپراى مال.

مەريەم بن بالى گرد تا مالىيان.

دەم نىمەپوو بۆ و گەرما گيان گردۆد،

سەرۋەى خوھشى لەناو دارەگان ھات نەيشت گەرما جيگر بوود و

پواکانەى!

كىفەگەم ھەلگەردم و دەر بەسام و چىم ۋەرەو مال.

دقياى نەھار ھەلاژىيام، بەلام فەكر ژاله لە سەرم گىژ خوارد، كەمى خوھم

پل دام، چمان دان لە گلگەى گووشم و خەومەو بردۆد.

سات لە شەش رەى بۆدن و ھەوايش ھوونك، لە ۋەرتارمەگە قالىيگ

خسەمەو و سماوەرەگە دامەزرانم.

زانسم پووژەيل ئاخەرە لەيرەم، ئەنوو گەردەم، خوھشتەين سالايل ژيانم

لەيرە چۆدەو سەر.

شاھوو ۋەل ھاوگورەيلى چۆدە ناوباخ.

سەوھەدى ھەنجير لە دار ناو ھەوشەگمان چنىم.

شووردەميان، دەنگ گووشىيەگەم بىدەنگى ھەوشەگە شكان، ۋە تنيگەو

ھەلاماتى بردم، چرچ چى لەگيانم! ئەپراى ژاله رخم چى.

ئەلەو: دەنگ ژاله و دەم ژانەو

بېرېرەو بۆ.

هات و وەت: سروەگيان، وە دادم بېرەس!

هە يە زانسم زۆ زەنگ دامە شاھوو، خوەميش گورجەو بۆم زەنگ دامە
مەريەم وەتم وەل نەخوەشخانە پەيوەندی بگري و وەل خانم دگەر
سادقە هەماهەنگ بەکەي زۆ بەو ئەپراي دەر مال کەژال.

شاھوو پيئي دۆر بۆ، م چيئەنە دەر مال ژالە، مەريەميش لە دۆرا ديار
دا.

ژالە چۆ مار پەيشتيادە خوہيا و چنگ کوتا لە قالبيەگە.

دەنگ ماشين شاھوو ئميد خسە گيانم، تا دم ماشينەگە برديمەي و
سەري نامە باوش مەريەم و سرمي ئەپراي سووار کردم، وەداخەوہ نە
ئمپلاسي نە ئمکاناتي، هۆچ.

لە نوا نيشتم، شاھوو کەفتەو پي، زانس فەرە پەشيوم و هيچ نەوہت و
چي.

ئەپراي ژالە و منالەگەي فەرە پخم چي.

ژالە تەمەني کەمە و لەيرە کەسي نيشاشت و هاوژيني ئەپراي کاري چۆدە
تەيران.

جادە چۆ تۆلەپيئيگ باريک بۆ و وە زوور د ماشين لە کمار يەک پەد
بۆن، پيچەيل تن جادە هال نەخوەشمان خراوتر کرد، چەن جار وسام
و سرمەگەي درسەو کردم، فشاري کردم و . . .

شەرمي هات لەلای شاھوو هاوار بەکەيد و دەورملەگەي تەپانۆدە دەمي،
بخزي قورپيم گرودا!

ماشين لە دەم دەر نەخوەشخانە وساد،

ژالە نايمەنە بان بلانکاردینگ و بردنەي ناو بەخش و وەزي جووري نەو
گيري بيئەن و يەپراس بردنەي ئتاخ ئەمەل.

لە پشت دەر ئتاخ ئەمەلەگە نيشتمەو زەو، شاھوو ليواني ئاو دا دەسمەو
و وەت خودا گەوراس.

دەر ئتاخ واز بۆ و خانم دگدر لاناو قاپ دەر دیار دا، هه‌لسام، هاته
نزیکم وەت خودا فەرە وە خوہی و منالەگە‌ی رام کردییە، دا دەقە ترەک
دیر باورداینە‌ی هۆچچشتی مالووم نەۆ. ...

وەتم هالی چۆنە؟ منالەگە‌ی، منالەگە‌ی سالمە؟

ئەری شوکر خودا هەردواننیان خاسن، تۆەنی بچید بۆنیدە‌ی.

دەلنگ ئستریلیگ دانە پیم و چیمە ناو ئتاخ ریکاوری، ژالە ئارام لە خەو
خوہشی بۆ و منالەگە‌یش شووردۆن و دەلنگ لەوہری کردۆن و لەجی
خوہی داناۆنە‌ی.

دەسی کیشامە سەر ژالە، چەوی واز کرد و وە ئەو لیو وشکەوبۆییە
وەت: منالەگە‌م خاسە؟

وەتم نام خودا لەی کور نازاردە. خەفتییە، خوہد خاسی؟

ئا خاسم، پایلم سرن نیەتۆەنم تەکاننیان بییەم، وەتم: ھن سووزەن
بیہسییەگە‌س، لە گیاند دەرچوود رخد نەچوود.

نوورپیە پیم وەت: خودا لەلیدان رازی بوو سروہ گیان.

وەتم: بخەف، م ئەرک خوہم وەجی ھاوردەم.

چەوہیل ژالە سەنگینەو بۆ تواس بخەفی دەنگ کوورپەگە‌ی ئتاخەگە
نادەو یەک، لە ھاوش دالگی نانە‌ی و منیش دالگ و کوورپە‌ی تەنیا
ھیشتم.

لەناو نەخوہشخانە لەلای شەونم بۆم، ک دەنگ ھاتنۆچینیگ ناو
سالۆنەگە گردەو وەر، پەرەستار و بہیارەیل سەر لەلییان شیویاۆدن و
دەنگییان تا ناو ئتاخ شەونم ھات، وەتم خەیر بوود، چوہ بۆیە!

شەونم ھەلسادەو پا و وەت نیەزانم، بزائم چ خەوہرە!

دەرەگە وا کرد و سەری کیشادەو دەیشت و لە ھاوکارەگە‌ی پرسى
چوہ بۆیە؟

وەت: وەتنەسە پیمان ئیوہ لەیرە قەرەنتینە‌ین!

وەتم قەرەنتینە‌ی چوہ؟

له پسا یاری که ید؟
 وەت: نه وه گیان منالم، وەرپاسی.
 شانوهشان شهونم و سیاوم و
 هەر له و شوونه و شکمانه و برد .
 خهیر سهرم هاتوم ئه پای مالاوایی له شهونم.
 قه رار بق سوو شهوهکی وهل شاهوو لهی ولاته بچیم.
 ئیرهنگه لهیره گیر کهفتوم، شاهوو لهناو ههوش نهخوهشخانهگه
 چهوه پیم بق،
 شهونم تماشای پرپرسیاریگ کرده و پیم وەت: ت بچوو!
 وەتم مهگەر هیلن؟
 شهونم: بیلا بزائم چوه ئۆشن.
 له پشت دهره وچ و تاخهگهی شهونم نوورپیمه شاهوو ک تازه رهسۆدهو
 ک م لهیره گیر کهفتمه.
 گووشیهگه م زپیا
 گیان شاهوو!
 سروه یه راسه تن خودا؟
 ئهرا لهیوا بقیه!
 نهخوهشی فیرووسی هاتییه و چهن بهخش قهرهنتینه کردنه.
 تهمام دهرهگان بهسانه و ههركه ها لهیره قهرهنتینه بقنه، تا بزائم چوه
 کهن و چوه بریار دهن.
 سروه نیه و دهلپیا کاری بکهید؟
 شاهوو گیان شهونم چیه قسیه بکهیدن چهوه پیم ئه قیم.
 شاهوو فهره په شیو بق.

چمای ئه و نه خوه شخانه له بان سه ری خراو بقو و له ژیر ئاوار ده سوپا
کوتاد.

خوه میس هالم له ئه ق خهراوتر بقو وهلی چاره نه ق.

نیشتم سه رم گرده ناو ههردگ دهسم و چو کهسی ک له خه و
هه لواریکیاود!

گیژ بقم!

وهم بقم!

شهونم وهدهو هاته لام و وهت سر وه شه رمه ندهم خوه زییه و ساتیگ
دیتره ک باتاید تا له یوا لهیره پاوه ن نه قیاتاید. دهسم گرد و وهت:
نیه زانم چوه بقشم!

شهونم گیان ت تاوانبار نیید .

شاهوو یه چهن ساته له و دهیشته و ساس، فه ره په شیوه و هه سه روپا
کهید.

شهونم: هه ق ها دهسی و وه خوه میس زهنگ داس، وه تم ولا منیش
بیخه وهر له ی گه په بقمه.

شهونم ئی نه خوه شییه له که بییه و هاتییه؟ چو دهنگ نه کردی؟

شهونم: سر وه گیان چمان یه ی چهن که سیگ له به خسه یل تایبه تی بقنه
ئیمه خه وهر نییاشتیمنه، ئیره نگه هالییان خراوه، چمان یه کیگنیانیش وه
رامهت خودا چتییه، له ناو به خش چهن کهس هالییان خراوه و که فتنه !

شهونم: بایهس بچم، جه له سه نانه بز انم چوه ی قشن، ت لهیره بووسییه
تا م تیه مه و.

باشه د بچوو.

دهنگ پای شهونم له ناو قالوقو سالونه گه گوم بقو .

دهروه چه گه واز کردم، هناسه بری هاتو دئه رام!

شاهوو وه كزيگه و نيشت قد و له فكر بق، لهو دقره له ته به قه ی هه فتم
خاس نه يمه ی.

دهنگ قال و هلا هلا، دلّه پاره کی ئايه م فهره و کرد.

سالم و نه خواهش له يه يشوون گير كه فت قن!

دهنگ به له نگو وه گه ناو سالونه گه گردوده و هر!

تکايه ئيره نه خواهه شخانه س و ئيره نگه يش بايه س چه وه پري بقن تا تست
له ليدان بگرن و له يه ك جيا دان بکه يم. دهر به ن نه خواهه شه گاندا نيش نه ون،
په ره ستاره يل هه ن، تکايه وه بيدهنگ گري بنيشن.

دچاره فچوفاچ ناو سالونه گه گردوه و هر.

شه ونم دقاي ساتي هات، ده لنگه يل تاي به تي کردوده و هر.

شه ونم: سروه گيان له گشت تست گريم تا زقره ك نه خواهه شه گان
جيا وه بکه يمن، بنيش له تنا ده س وه پي بکه م.

بالم هه لماليم و شه ونم تست له ليم گرد و وه ت جارئ له يره وه ده يشت
نه و تا بزائم چه بوود. نوور يمه ده ورم، تيه ريكي كولجيينگ گردوده و
وهر، چراخه گان رووشن بقن.

ئهمان شاهوو هي مانينگ له ناو هساره گه وسيا قدن.

زهنگ دامه پي، شاهوو گيان هه لس بچوو ئه پاي مال، ئه وره سه رده
زقوم خواهيد.

شاهوو: نيه چم، بزائم ته كليف ت چه بوود.

ئه سر ناو چه وه يل م دازاي.

چق يه ي فيلم بق، سه رم سر مه ن قد، خه ير سه رم خوه م دگدرم.

وه تم كاري وه ده سم تيه ي هاهم خزمه تدان!

شه ونم: بيلا قسيه وه گه رد ييان بکه م، ئه گه ر قه بوول كردن ده لنگ
تاي به تي ئه راد تيه رم، هه له ي شوونه بووسييه،

ت ئامانه ت شاهوويي.

چمان بخز ناو قورگي گرد، دهنگي کپه و بڼو.

سروه بوهخش م له ليد تواسم بايدۀ ئيره، ئيوه سوو تواسين بچين، بليت داشتين.

شهونم گيان ئيرهنگه وهخت ئي قسيه يله نييه، بچوو.

نزيك سات ترهك چهوهړي وسام،

تهقه ي دهر وريام كرد، ديم شهونم و خاون نه خوه شخانه گه ك هه ردگيان سهرتاپا هه لپچياقن كه س له يه كه و نه كرده يان.

وهت سروه گيان ئيمه كسري نيروو ديرييم، تډهني دهسمه يه تمان به يدين؟ ئەمانئ ديار نييه په رتخ ئي كاره وهكوو بچوود يا زني بميتيم تا. ...

ئاقاي وهفايي وهت: سروه خانم فكره يلدان بكنه ئمجا بريار بيتهن،

وه بنه ماله دانئيش خه وهر بيتهن،

ئيوه له يره مي مانين و مه جبوور نيين ك دهسمه يه ت ئيمه بيتهين.

زهنگ دامه شاهوو، دهنگي ئەوبان نات، دهنگ قال و هلا هلا نه يشت خاس دهنگي هه ژنه وم.

پازيكردي سهخت بڼو!

شاهوو هزار ئامانه ت داد و وهت ئەگه ر ورياي خوده بڼدن هيلمه د.

ناو خودا بردم و ده لنگه يل كرده وهر، دلنيا بڼم ك م ئمروو بيتمدوو له يره نه ڼمه. خوه م سپاردمه ده س خودا و چاره ن ڼس.

تا شه وهكي چه و ئەوبان يه ك نه ناڼم، نه خوه شه يل به خش تاييه تي هالتيان وه يه يجاره خه راوتر بڼو.

له باوه تي چشتي نه زانسيم، ئتاخه يل سي سي يوو پر بڼو

له نه خوه ش، ده سگاه كه م هاورديم.

تا شه وهكي بايه س تاقت باوردايم.

چهن و تاخ چووله و كرديم و نه خوه شه گان جيوه جي كرديم.

یه کی له لییان گهنجوور سقهقان.

یه کی هناسی بریاؤد.

دهسگاگان جواوگوو نهون.

تماشای سات ناو سالونه گه کردم، سات چوار بق.

له قه رار بایهس ئیرهنگه له فرووکه خانه (فروودگاه) بقیاتایم!

به لام. ...

ئو شهو سهخت و تاقه تیره تهمام بق، پروژنای پروژ همید تازه ی
داده پیمان.

ئی چهن پروژه بیخه وهر له شاهوو بقم و ته نیا چهن په یام.

فهره بیتاقه تی بقم.

ئمروو شهونم هالی خاس نهو

له پا کهفت بهسه زوان.

دلّم ئه پای فهره سزیادن و خوهم له جییی و سیام.

شهوهیل دریژ نهخوه شخانه وهل نهخوه شهیل گهنهال هه تهمامی
نییاشت!

ژنی وه بیدهنگ گیرس، چیمه لای وه تم جیییگ ژان کهید؟

چوهده خاتوون!

وهت: د گله منالم هیستمهسه جی، دلته نگیانم، نیه زانم چوون، ئیرهنگه
چوه کهن؟

وهتم: شمارهیان دیری؟

وهت: ئا به لام گووشی له لام نییه، وهتم خوهم زهنگ دهم ئه راد.

شمارهیان وهت و زهنگ دام، ئو دالگه وهل مناله گانییا قسیه کرد.

ههنای ئارامه و بق، خهفت.

نهخوه شهیل ترهک ههر کام وهجووری هالییان خاس نهو.

له ناو جامهك و تاخه گه نوورپيمه خوه مه و، چه وهيلم كهفتونه چال .

هه رچهن تست خوهم نه رينى (مه نفى) بق، وهلى له وره وسيام.

واى هوونكى په ردهى د هروچه گه شه كانه و، نوورپيمه دهيشته و ئمپلاسى
 ناو خيياوان وه قيژه و هاته ناو نه خوه شخانه!

چمانى خه پى مردى كردونه مل شاره گه!

وه مدوو ئى فيروسه شار چوول بقيه گله گلهى ماشين په بق.

دلّم تواس ئيرهنگه له ديه كهى خوه مان بقياتام، شاهوو كتاو
 بخوه نسياتاد و منيش

لهى خه ياله يله بقم ك يه كيگ له پرسنل ك ئى پروژه يله فهره له
 دهو روهرم خر خوارد و هقروى وه پيم بق، "منيش هقر كردم كار خاون
 نه خوه شخانه س"

دهر كوتا و ئه رام پيالاهى چاى هاورد.

دهس خوه شيبىگ لهلى كردم، نوورپيمه پى
 ته مام ده مچه وى هه لپچان ود.

له وهر چه وهم فهره شناس بق، چمانىگ ناسيمه ي!

ئارم هات فهره بنوورمه پييه و، ئه قيبش بى يه گ قسيه ي بكهيد، چى.

يه چهن پروژه، شه و پروژ كار كهى

دقنمه ي، هه ركارى ك له دهسى بايدن

ئه پراى گشتى كهى، نيه زانم ئى هه مگه هازه له كوو هاوردييه؟ سه رم
 سره.

چايه گه م خواردم، تاوى شه كه تيم ده رچى.

بايه س بچياتامه سه ركيشى نه خوه شه گان.

ده لنگه يل تاييه تى كردمه وهر، بايه س فهره هقرمان بقياتاد و خوه مان
 پووشوپه نام بكر دايم.

سه رى كيشامه لاي شه ونم، ئارامبه خشى ئه پراى داون و خهفت ود.

تا شه‌وه‌کی نه‌خو‌ه‌شه‌یل تازه و ناساز ه‌اوردن، وه‌خت سه‌ر خو‌راننیش
نییاشتم.

دهم شه‌وه‌کی هه‌ست شه‌که‌تی و گه‌نه‌الی خراویگ له‌ گیانم نیشتم، تا دم
نئاخه‌گه‌م چ‌قم ک نیه‌زانم چ‌ق سه‌رم گیژ چ‌قد و له‌شوون خوهم که‌فت‌قم!

نه‌زانسم سات چه‌نه‌؟

چه‌ن ساته‌ هامه‌ ئیره‌!

پرشه‌ی ن‌قر خوهر له‌ ده‌روه‌چ وئاخه‌گه‌ دا، ن‌ق‌ری خو‌ارده‌ ناو چه‌وم،
چه‌وم ن‌ق‌انم، د‌لم تواس نه‌لسم.

هه‌ست کردم ده‌سم ها ناو

ده‌س که‌سی.

چ‌رچ‌گیام و خوهم گورجه‌و کردم دیم ئه‌پام سرمیگ سوار کردنه‌ و
دچاره‌ ئه‌و ده‌سه‌ هه‌لاژانه‌م.

وه‌تم ت کیید؟

ده‌سم له‌ناو ده‌سی کیشام

هه‌ر ئه‌وه‌ ک د‌قه‌شه‌و چ‌ای ئه‌پام ه‌اورد ب‌و!

تواسم هه‌لسم، خو‌ه‌ش نییاشتم پیاییگ له‌لام بنیشی، تازه ده‌سمیش
ب‌گرید!

وه‌ تنیگه‌و وه‌تم ت کییدن؟

ده‌م چه‌کان وه‌ت ئارام بوو سروه‌گه‌م و

ده‌مامه‌ک بان ده‌مچه‌وی لاورد

شاهوو ب‌و!

نوورسمه‌ چه‌وه‌یلی ک له‌ وه‌یشتم شه‌که‌تی س‌قه‌ره‌و ب‌قد، ژیر چه‌وی
چال که‌فت‌قد.

ت له‌یره‌ چه‌و که‌ید؟؟

هه‌لاژانه‌مه‌ بان ته‌خته‌گه‌ و وه‌ت: ئارام بوو خانمه‌گه‌م.

یه ت بۆد گشت ئی پووژه یله له دۆر و نزیک هۆرد وه پیمه و بۆ؟

خوه زینیه و، خوه زینیه و بزاساتام!

زانی گاجار وهل خوه ما وه تم شاهوو چوه زۆ له هۆره و بردهم.

چۆ هاتی؟ چۆ هیشتنه!

ئی ده لنگه یله چوه س له وهرد؟

ده سم گرد و وه ت: نه تۆه نسیم له ییره وه جی بیلمه د و بچم.

شاهوو: له و کاته ک ت قه بوول کردی بووسیه یید، منیش هاتم.

فه ره لاله کیام له لییان تا بیلنه م.

وه تم وه پای خوه م هه رچی بوود.

ته مام دنیا م ها ئیره.

له هۆچ شوونی قه رار نه یرم.

شاهوو ت مامووسای ئه پرا ئی کاره یله که یید؟

ئمجا چوه! یه کمجار ئه پرا خاتر ت هاتم، دئیمه نیش له ییره هه وه جه یان
فه ره س، و سیام، مناله یل فه ره ی هه ن ک چمه لایان و دلدارییان ده م.

دقراوه دق ریش گووشه ی چه وم له ت بۆ،

شاهوو له ده س ت!

هۆچ نه قوش خانم دگدر، بایه س خاسه و بۆد.

چه وه یلم به سام، وه ده سی ئه سرینگ ک له ژیر بژانگه گانم هاته و خوار
سپی.

ئاونگ"

گاجار تۆهنى ئەسرى بىسرى
خىيال پەپۆلەى بىخەوش بکەى
تام تىهەل ژيان شىرنەو بکەى
بزهى بخهیده بان لیوی
همیدی زنییهو بکەى
تا دجاره پەلهوه ریل بال بگرن،
ئەوسا
تنیش تۆهنى له ناخ دلد بخەنید.
پرخه موچه م